

LETO XI

Številka 21

Jesenice, 30. maja 1969

ŽELEZAR — GLASILO DELOVNEGA
KOLEKTIVA ŽELEZARNE JESENICE

— Ureja redakcijski odbor — Glavni in odgovorni urednik Joža Verl — Rokopisov in fotografij ne vračamo — Naslov: Uredništvo »Železarja« Železarna Jesenice. Telefon int. uredništvo 483, administracija 484 — Tisk CP »Gorenjski tisk«

ŽELEZAR

1. seja odbora za poslovno politiko Dolgoročno poslovno sodelovanje z Verigo Lesce in Plamenom Kropa

Na prvi seji odbora za poslovno politiko, ki jo je sklical predsednik inž. Emil Ažman v soboto, dne 24. maja 1969, so obravnavali dve vprašanji in sicer:

- pogodbo o dolgoročnem poslovnem sodelovanju med železarno Jesenice, VERIGO Lesce in PLAMEN Kropa,
- koncept odgovora zveznemu sekretariatu za gospodarstvo o ekonomsko finančni politiki v črni metalurgiji.

S pogodbo o dolgoročnem poslovnem sodelovanju med železarno Jesenice na eni strani in VERIGO Lesce ter PLAMEN Kropa na drugi strani, so se v celoti strinjali in so zato pooblastili direktorja Železarne, da jo podpiše. Prav tako so pooblastili direktorja Železarne, da pri podpisovanju pogodbe lahko odstopi od predlaganih normativnih določil pogodbe tudi v smeri težjih pogojev za Železarno, vendar ne prek pooblastila, ki mu ga je odbor za poslovno politiko dal.

Menili so, da je takšno sodelovanje med temi tremi tovarnami koristno in da pogodbeno dogovorjeno sodelovanje ni izčrpalo še ostalih možnosti sodelovanja, zato so naročili upravi, da se tudi v bodoče prizadeva na razširitvi sodelovanja med tovarnami.

Obravnavali so tudi koncept odgovora izvršnega odbora Združenja jugoslovan-

skih železarn zveznemu sekretariatu za gospodarstvo, glede na stališča tega sekretariata na problematiko črne metalurgije, ki jo je obravnaval zvezni izvršni svet. S konceptom tega odgovora so se v celoti strinjali in podprli tudi akcijo izvršnega odbora združenja. S stališčem zveznega sekretariata za gospodarstvo se niso strinjali in so zato zahtevali, da le-ta odgovori neposredno proizvajalcem, seveda prek združenja, o tem kaj so ukrenili na zveznem sekretariatu za gospodarstvo za reševanje ekonomsko finančnega položaja črne metalurgije oziroma, da nakaže v odgovoru ukrepe za reševanje takšnega položaja.

Ob koncu seje so se dogovorili še o bodočem delu odbora in sklenili, da bodo seje sklicevali po potrebi načelno ob sobotah, kadar pa bo gradivo obširnejše pa kateri drugi dan popoldan.

1. seja odbora za plan in finance Pospešiti uresničitev zunanjih sanacijskih ukrepov

Predsednik odbora za plan in finance Anton Komljanec je sklical prvo sejo tega odbora v soboto, dne 24. maja 1969 z naslednjim dnevnim redom:

- dogovor o bodočem delu odbora,
- uspehi proizvodnje v II. dekadi maja,
- operativni program proizvodnje za junij in
- finančni rezultati v aprilu.

Glede bodočega dela odbora so se dogovorili, da bodo imeli seje ob koncu vsake dekad, načelno 3. 13. in 23. v mesecu, če bo le mogoče ob 11. uri. V kolikor bo dnevni red seje bolj obširen, pa bodo seje sklicali popoldan. Dogovorili so se tudi, da bodo člani odbora do prihodnje seje pregledali in proučili pristojnosti in dolžnosti odbora in k temu povedali svoje mnenje in pripombe.

Poročilo o uspehih proizvodnje v II. dekadi maja so vzeli na znanje in ugotovili,

da so rezultati boljši, kot so bili v I. dekadi in da so s tem nakazane vse možnosti, da bodo planske naloge za maj v glavnem izpolnjene. Direktorju za proizvodnjo pa so naročili, da na prihodnji seji poroča, kako napredujejo dela pri montaži sit za proizvodnjo varilnega praška v elektroodnem oddelku.

Finančne rezultate v aprilu 1969 so obravnavali na podlagi poročila, ki ga je podal direktor finančno računovodskega sektorja. Ugotovili so, (nadalj. na 2. str.)

Razgovor z obratovodjem elektrojeklarne Zmanjšanje mehanskih in elektro zastojev pomeni 1000 ton mesečne proizvodnje jekla

Za današnji razgovor smo prosili obratovodja električnih peči inž. Karla RAVNIKA in mu zastavili nekaj vprašanj.

VPRAŠANJE: V lanskem letu ste na električnih pečeh izpolnili svoj proizvodni program z 91,8 %, medtem ko se letošnja realizacija giblje med 92,3 in 98,2 %. Zanima

nas, kaj vse vpliva na tako nihanje proizvodnje v obratu?

ODGOVOR: Naš lanskeletni plan je znašal 90.000 ton jekla. Vzrokov, da nismo reali-

zirali plana, je več. Predvsem smo imeli težave ob začetku obratovanja nove LECTROMELT električne peči, oziroma izredno veliko zastojev zaradi elektro-mehanskih okvar. Drug pomemben vzrok pa je vlivanje jekla v fiksno livno jamo v 1.250 kg težke bloke. Program je bil namreč narejen tako, da smo vse šarže iz LECTROMELT peči vlivali na vozove, medtem ko smo vsak drugi šarž iz ASEA peči vlivali v fiksno jamo. Vlivanje v fiksne jame je namreč mnogo bolj naporno, zahteva več fizičnega napore, ker se vlija v manjše kokile na zelo utesnjemem prostoru. Na realizacijo letnega plana je zelo vplivala tudi vsakodnevna redukcija elektrike, ki je letos popolnoma odpadla. Tako kakor lansko leto, ima tudi letos dokajšen vpliv na realizacijo proizvodnega programa slaba napetost električnega toka, kar vpliva na podaljšanje talilnih časov in seveda posameznih šarž.

S pričetkom obratovanja nove LECTROMELT električne peči se je proizvodnja sicer povečala, še vedno pa so težave v livni jami in je pred nami neizogibna zahteva, da z obema pečema preidemo na vlivanje na vozove. Medtem, ko je uvedba štiriizmenskega obratovanja v lanskem letu ugodno vplivala na dvig proizvodnje. S to spremembo obratujemo neprekinjeno, medtem ko pred tem v nedeljah nismo obratovali. Na ta način smo povečali proizvodnjo za okrog 2.000 ton mesečno.

Težava je tudi v tem, da nam manjka žerjavnih kapacitet, kajti sedaj nam ni mogoče vlivati šarž iz obeh peči hkrati in zato nastajajo zastoji, ki jih bomo z novim 125 tonskim livnim žerjavom odpravili. K vsem navedenim vzrokom se pridružuje še vprašanje priprave vložka in že omenjene mehanske in električne okvare, o čemer bom govoril še kasneje, nadalje uvajanje novega kadra pri LECTROMELT in BBC peči idr. Tako smo morali v zadnjih mesecih proučiti okrog sto novih delavcev, pri čemer so se zelo prizadevali delovodje, organizirani pa je bilo tudi več tečajev, tako npr. tečaj za topilce, jamske pomočnike in tečaj za delo pri

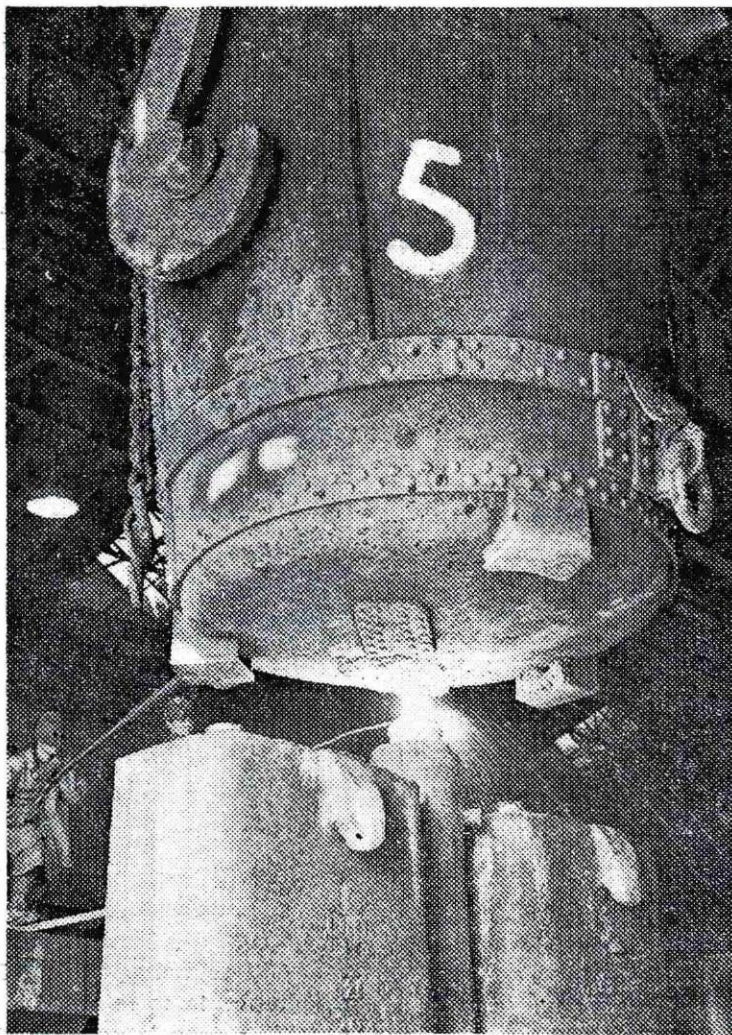
(nadalj. na 3. str.)

Cenejše, hitrejšo, brez zastojev in mnogo bolj varno

Že večkrat smo poudarili in priznali, da so strojni vzdrževalci skupaj z elektrovzdrževalci in energetiki najbolj prizadevni iznajditelji, novatorji in racionalizatorji. Njihova želja je, da odstranijo vse zastarele in nerentabilne stroje in naprave, ki kakor koli hrome in zavirajo nemoten potek proizvodnje.

Večkratnim in skoraj bi lahko rekli stalnim avtorjem tehničnih izboljšav se pridružujejo novi, mlajši, prav tako podjetni, iniciativni, prizadevni in uspešni. Posebno v času rekonstrukcij in novo-

graden se je število iznajditeljev, novatorjev in racionalizatorjev v naši Železarni zelo povečalo, nekateri so presegli številne dosedanje uspehe in v mnogih primerih (nadalj. na 2. str.)

Vlivanje jekla v kokile iz električnih peči

Vsak šesti član delovnega kolektiva deluje v samoupravnih organih

Že dalj časa je v političnih organizacijah in samoupravnih organih Železarne tekla dovolj kritična debata o organizaciji samoupravljanja in o samoupravnih odnosih v kolektivu. Ugotovljena je bila nezadostna učinkovitost samoupravnih organov in ne dovolj široko sodelovanje večjega števila delavcev v sistemu samoupravljanja ter premalo precizirane odgovornosti tako posameznikov, kakor določenih organov kot strokovnih služb. Te ugotovitve in kritična presoja stanja je animirala politične in samoupravne dejavnike, da so na podlagi empiričnih dognanj in izkušenj na drugih področjih ter na podlagi družbenopolitičnih stališč in teoretičnih dognanj predložili delavskemu svetu organizacijo samoupravljanja, ki naj bi zagotovila tako v kvantitetnem, kakor kvalitetskem pogledu višjo stopnjo oz. večjo učinkovitost samoupravljanja.

Ker samoupravna zgradba in njeno delovanje ni nekaj statičnega in nespremenljivega, temveč dinamično prilagajanje samoupravljanja materialno tehnični bazi in sposobnosti delovnih ljudi, je delavski svet Železarne sprejel organizacijo samoupravljanja, ki naj bi v največji meri pomenila uresničevanje oblasti delovnih ljudi v naših konkretnih družbeno-ekonomskih in političnih razmerah. Sprejeta organizacija samoupravljanja ima osnovni poudarek na tem, da omogoči učinkovito sodelovanje čim večjemu številu delavcev in s tem tudi organizirano razvijati iniciativo, da bodo delavci resnično udeleženi v upravljanju in v odločanju o temeljnih poslovnih nalogah oziroma ciljih. Hkrati s temi osnovnimi izhodišči pa nova organizacija predstavlja tudi zelo precizirano razmejevanje pristojnosti in odgovornosti tako posameznih samoupravnih organov in strokovnih služb, kakor posameznih vodilnih ljudi in slehernega delavca v kolektivu.

Že sama ugotovitev, da v spremenjeni organizaciji samoupravljanja v Železarni deluje v samoupravnih organih skoraj 1.000 sodelavcev, oziroma vsak šesti član delovnega kolektiva, ki je bil posredno ali neposredno izvoljen v enega izmed organov, je prepričljiv argument osnovnega poudarka spremenjene, oziroma kvalitetne in kvantitetno izboljšane organizacije samoupravljanja v podjetju. Nova organizacija tudi izključuje ločevanje med funkcijami odločanja in funkcijami pripravljanja za odločanje ter izvrševanje in kontrolo. Organizacija sama tudi maksimalno izključuje možnosti, da bi se kdorkoli lahko skrival za samoupravljanjem ali v njegovem imenu individualno odločal.

Sedanja organizacija samoupravljanja, oziroma njena struktura, ima še globlji poudarek, namreč, da v samoupravnem sistemu ne moremo deliti delovni kolektiv na proizvajalce ter organizatorje proizvodnje in poslovanja. Vsi so v medsebojni odvisnosti in povezanosti. Sprejeta organizacija združuje in zbližuje tudi fizično delo z duhovnim delom, oziroma bo strukturalno pospeševala proces izenačevanja fizičnega in umskega dela. Večja delovna odgovornost oziroma višji položaj v delovnem procesu pomeni tudi večjo odgovornost v samoupravljanju.

Sestav samoupravnih organov oz. odborov in komisij pri delavskem svetu Železarne ter svetov delovnih enot in komisij, nadalje komisij v obratih in vodstev delovnih skupin v delovnih enotah ter njihove pristojnosti in opredeljene samostojnosti, poleg izredne angažiranosti političnih organizacij v konstitutivnih pripravah na oblikovanje novih samoupravnih teles, pomenijo velik kvaliteten in kvantitetni premik v razvoju samoupravljanja v podjetju. Namesto dosedanjih neučinkovitih zborov delovnih enot, so oblikovane npr. številčno mnogo manjše in dinamičnejše delovne skupine, ki jih vodijo delovodje ali vodje služb, ki s tem postajajo enakopravni med enakopravnimi s posebnimi nalogami in dolžnostmi. Skupino mora redno informirati o vseh aktualnih vprašanjih in jo obveščati o tekočih problemih, odgovarjati na zastavljena vprašanja, sprejemati predloge in oblikovati stališča, ki jih posreduje obratovodstvu in tajništvu organov samoupravljanja. Nova samoupravna struktura mora vplivati na uspeh poslovanja in zagotoviti neposredno in enakopravno sodelovanje vseh zaposlenih.

Nova organizacija pa v nobenem primeru sama po sebi še ne pomeni jamstva za realizacijo zastavljenih nalog in ciljev brez maksimalnega angažiranja vseh zavestnih sil in trajnega izpopolnjevanja in izgrajevanja sistema. Vendar pa že sedanji kvaliteten in kvantitetni premik dokazuje zrelost in pripravljenost delovnega kolektiva za sodelovanje pri dolgoročnem reševanju svojih interesov.

Cenejše, hitrejšo, brez zastojev in mnogo bolj varno

(nadalj s 1. str.)

celo nadomestili drago plačane inozemske strokovnjake.

V poizkusnem obratovanju nove valjarne žice na Beli so člani našega kolektiva s svojim znanjem in dolgoletnimi bogatimi izkušnjami popravili in izboljšali marsikatero peč, stroj ali strojno napravo. Tako je bilo na 200 m dolgi žičnici s čez 115 nosilnimi kljukami za prenos vroče valjane žice in prav tako so morali naši ljudje reševati problem linije hlajenja in mnogo drugih neresenih ali težko rešljivih problemov.

Vse te napake in pomankljivosti so reševali kolektivno valjavci sami skupaj z elektro ter strojnimi vzdrževalci.

Nadzornik montaže Franc ROZMAN je vsaj delno rešil zamotan problem prenizko nameščenih nosilnih kljuk na žičnici, ki jo poganja galova veriga. Zaradi prenizko nameščenih nosilnih kljuk so bili kolobarji vroče valjane žice ovalni namesto okrogli. Z ovalnimi kolobarji, ki so bili delno tudi zmedeni, so imeli predelovalci pozneje velike težave v hladni valjarni in žičarni. Avtor izboljševalnega predloga št. 1846 Franc Rozman je skrajšal višino nosilne kljuge in spremenil njeno obliko. Z minimalnimi stroški je avtor te izboljšave omogočil nemoteno proizvodnjo vsaj debelejših valjanih žic. S tem problemom se je neuspešno ukvarjal že dobavitelj podjetje Danieli, pravilno namestitev nosilnih kljuk pa je reševal tudi naš tehnični biro, vendar je najceneje in najuspešneje rešil ta problem vsaj za sijo omenjeni avtor. Skupaj s Francetom HRATARJEM je uvedel tudi varnostno zaščitno napravo za galovo verigo, ki na 200 m dolgi poti prenaša

115 nosilnih kljuk za transport kolobarjev vroče valjane žice. Že pri poizkusnem obratovanju so večkrat nastopile okvare na galovi verigi. Pretrganje galove verige, ki je bila obremenjena s številnimi svitki, kolobarji vroče valjane žice, je povzročilo veliko življenjsko nevarnost za vse zaposlene v adjustaži vroče valjane žice, številni kolobarji žice so zdrseli na pretrgani galovi verigi navzdol in žičnica je morala za daljši čas prekiniti z obratovanjem. Popravila galove verige in ponovno obratovanje transportne žičnice je zahtevalo veliko naporov vzdrževalcev.

Avtorja tehnične izboljšave št. 1847 Franc Hrastar in Franc Rozman sta na platu za adjustiranje svitkov vroče valjane žice v novi valjarni žice na Beli namestila varnostno zaščitno napravo, ki omogoča popolnoma varno obratovanje na transportni žičnici, tudi v primeru, če se pretrga členek galove verige. S tem je bila dosežena ma-

kimalna varnost vseh zaposlenih pri žičnici in na platu za adjustiranje vroče valjanih žičnih kolobarjev. Skoraj popolnoma so odstranjeni zastoji in omogočeno je bilo kontinuirno nemoteno obratovanje prenosne žičnice. Nova varnostna zaporna naprava z zapornim jezičkom deluje v veliko zadovoljstvo vseh zaposlenih zelo dobro in preprečuje nepredvideno drsenje in opletanje galove verige, proizvodnja je večja in kvalitetnejša, vzdrževanje je manjše in cenejše.

Oba avtorja, ki sta prizadevno in uspešno rešila problem nemotene, varnejšega in cenejšega obratovanja na transportni žičnici v novi valjarni žice na Beli, sta vložila v to izboljšavo veliko svojega znanja in dolgoletne izkušnje. Čestitamo jima k doseženemu uspehu, ki prinaša naši gospodarski organizaciji velike koristi, ki se izražajo v povečani delovni varnosti, manjših stroških vzdrževanja in večji ter kvalitetnejši proizvodnji.

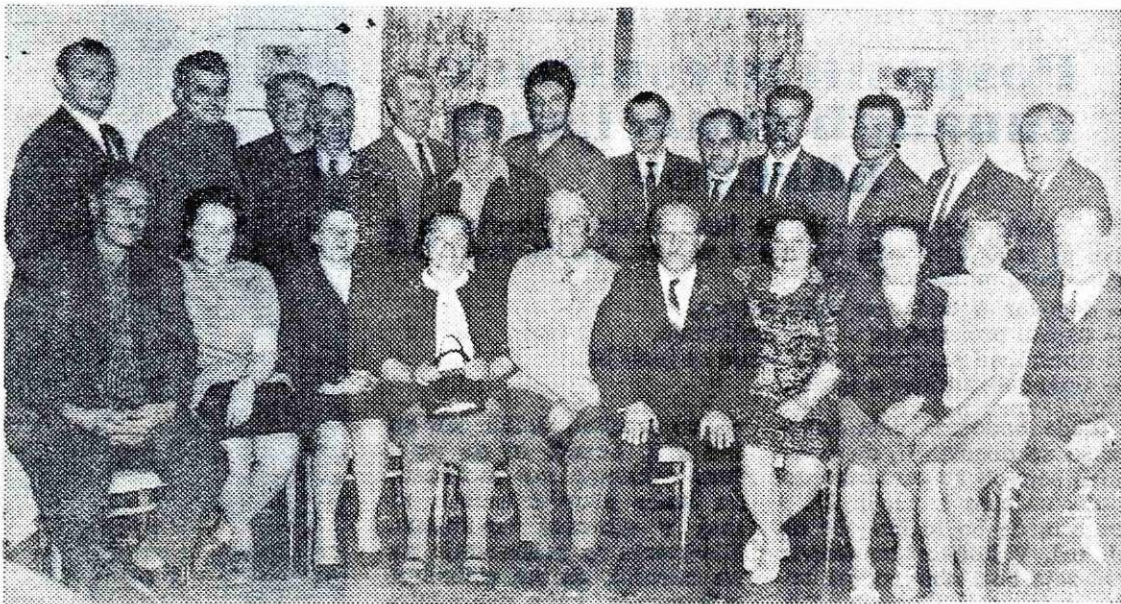
Pospešiti uresničitev zunanjih sanacijskih ukrepov

(nadalj s 1. str.)

da so rezultati finančnega poslovanja v prvih štirih mesecih letošnjega leta neprimer- no boljši kot so bili v istem obdobju lanskega leta, da pa je izplen še vedno neugoden in zlasti kritičen v valjarni Bela pri kvadratnih formatih in v valjarni 1300, ker izkazuje še vedno zelo visoko postavko pri stroških. Tudi zamudne obresti so še vedno zelo visoka postavka pri stroških, kar narekuje čim hitrejšo realizacijo sanacijskih

mer zunanjih dejavnikov. Naročili so upravi podjetja, da po svojih možnostih pospeši uresničitev sanacije pri izventovarniških dejavnikih.

Potrdili so operativni plan za junij 1969 brez pripomb, ker so menili, da je program realno postavljen. Pri tem je direktor za proizvodnjo poročal o poizkusni proizvodnji grodja za alžirsko rudo in povedal, da so prvi rezultati zelo ugodni, o končnih rezultatih pa bo poročal na prvi prihodnji seji odbora.

V soboto 24. maja so se zbrali upokojeanci obrata jeklovlek v novi hali na Beli. Sindikalni odbor, ZK ter obratovodstvo in samoupravni organi so povabili 27 še živčih upokojencev, da si ogledajo novi jeklovlek. Vabilu se je odzvalo 19 upokojencev, med njimi pa je bilo največ takih, ki so bili upokojeni še prej, preden je začel obratovati novi jeklovlek na Beli. Po ogledu obrata so se zbrali v sejni sobi, kjer je bil pogovor o razvoju obrata, nato pa so jih povabili v zgornje prostore Kazine, kjer so jim izročili vsakemu po eno sliko valjarne Bela z obratom jeklovlek ter jubilejno značko za 100-letnico Železarne.

Zmanjšanje mehanskih in elektro zastojev pomeni 1000 ton več mesečne proizvodnje jekla

(nadaljevanje s 1. strani)

odpraševalnih napravah. Vse to, kar sem navedel v odgovoru, vpliva na nihanje proizvodnje.

VPRAŠANJE: Naše že standardno vprašanje je v zvezi z internim sanacijskim programom in njegovo realizacijo. Zanimajo nas osnovni elementi vašega sanacijskega programa in kakšni so vaši rezultati pri njegovi realizaciji?

ODGOVOR: Že uvodoma moram poudariti, da je naš letošnji plan 130.000 ton jekla, ali okoli 11.000 ton mesečno, ali sedem šarž po 55 ton na dan na obeh električnih pečeh. Seveda pa realizacija letnega plana in izboljšanje proizvodnje zahteva naša pospešena prizadevanja v več smereh, ki so vsebovane tudi v našem sanacijskem programu. Naj navedem samo najvažnejše:

- pri sami izdelavi šarž moramo skrajšati čas rafinacije za okrog 30 minut pri posameznem šaržu,

- porabo kilovatnih ur na tono jekla moramo znižati pod planirano (to skušamo doseči z uvedbo ekonomičnejšega vodenja šarž oz. s pomočjo kontrole, ki jo izvajamo s posebnimi števci, ki smo jih namestili na pečeh),

- znižati uporabo elektrod na minimum, to je na predpisanih 7 kg na tono jekla,

- zmanjšati zgrešene šarže na minimum (maksimalno je dovoljeno 3 % zgrešenih šarž).

Naš uspeh pa je odvisen tudi od drugih elementov. Nov 125 tonski livni žerjav, ki sem ga omenil uvodoma, nam bo med drugim omogočil, da bomo na LECTROMELT peči lahko povečali vložek od sedanjih 62 ton na 70 ton in s tem povečali proizvodnjo do konca leta za 8.000 ton jekla in tako tudi odpravili sedanji zaostanek. Nadalje moramo preiti v celoti na vlivanje na vozove in sicer samo v velike formate kokil (B-4, B-5, B-6, B-8, OK-650). Razen tega imamo že naročene bokse za ferolegure in gorilce za vpihavanje kisika v peči, s čimer bo zmanjšano tudi fizično delo, kajti doslej smo to opravljali ročno.

Da smo v naših prizadevanjih dosegli že nekatere rezultate in da na teh vprašanjih še intenzivno delamo, bom navedel še nekaj podatkov.

Na električnih pečeh že nekaj časa izvaja remonte specializirano podjetje VATRO-STALNA in to v kratkih rokih (16 ur ena peč) in dovolj kvalitetno. To je za nas pridobljen koristen čas, kajti prej smo remonte sami opravljali, sedaj pa med remontom naša posada dela na mali BBC peči. Za zmanjšanje porabe elektrod kg/t smo že ob koncu lanskega leta na ASEA peči predelali glave elektrod, kar bomo izvedli tudi na LECTROMELT električni peči. Moram reči, da smo s tem dosegli zadovoljive rezultate. Razen tega smo za izboljšanje delovnih pogojev in same proizvodnje vpejali torkretiranje, t. j. strojno nanašanje magnetitne mase na stene peči. Prvi poizkusi so pokazali dobre rezultate, saj se je povečala vzdržnost na LECTROMELT peči na 73, na ASEA peči pa na 71 šarž od prejšnjih približno po 63.

Ob koncu prejšnjega leta in v prvih petih mesecih letos smo skupaj z raziskovalnim oddelkom na BBC peči izvedli poizkuse vlivanja vseh prokron šarž od prokrona 1, 5, 8, 10 in 11 v velike formate bramskih kokil. Precešen del omenjenih kvalitet smo ob koncu lanskega leta že pričeli izdelovati na 60-tonski obločni ASEA peči. Na mali osemtonski BBC peči pa bomo občasno izdelovali le specialne vrste jekel, ki jih na ASEA peči zaenkrat še ne moremo kot npr. jeklo za ventile in prokron jeklo 19.

Letos smo s sodelovanjem RO in s prizadevanjem celotnega delovnega kolektiva na električnih pečeh rešili problem čistoče jekel za cementacijo in poboljšanje za kroglične ležaje in nekatere kvalitete za potrebe JLA. Pretežno količino vseh vrst jekel za posebne namene vlivamo v v velike formate kokil in jih uspešno predelujejo v bluming valjarni na Beli.

Za izboljšanje kvalitet jekla, to je za izboljšanje fizikalno mehanskih lastnosti jekla in razporeditev vključkov v jeklu, smo skupaj z RO prešli k uvajanju poizkusov z uporabo sintetičnih žlinder. Že prvi poizkusi so dali pozitivne rezultate. Dosegli smo izredno čistost jekla in veliko znižanje žvepla v jeklu, saj je predstavljeno žveplo v končnem poizkusu v eni od teh poizkusnih šarž 0,004 % žvepla, medtem ko se žveplo v poprečju giblje med 0,010 in 0,015 %. Za izboljšanje čistosti jekla nameravamo upeljati še čiščenje jekla s pomočjo žlahtnega plina argona.

Pri izdelavi kvalitetnega programa pa imamo tudi težave predvsem zato, ker ne dobimo pravočasno potrebnih ferolegur in uvoženih livnih praškov, ki so za nekatere visokolegirane kvalitete nujno potrebni. Ob tem moram pripomniti, da se je do mači livni prašek pozitivno obnesel le pri nekaterih visokolegiranih jeklih in seveda pri navadnih konstrukcijskih jeklih.

Z vprašanjem kvalitete je tesno povezano tudi vprašanje izplena pri valjanju prej navedenih kvalitet jekla. Pogoji za dober izplen so: dobro izdelana šarža, dobro pripravljena livna jama in pravilno vlivanje jekla. Vse to pa zavisí od prizadevanosti, natančnosti in doslednosti delovodskega in ostalega kadra v obratu.

Kakor sem že omenil, imamo težave predvsem v livni jami zaradi utesenosti prostora. Z usposobitvijo nove kokilne lope in z montažo novega 125 tonskega žerjava ter s prehodom na popolno vlivanje na vozove iz obeh peči, bo mnogo omenjenih težav in problemov odstranjenih. Ne morem nadaljevati, da ne bi še enkrat omenil, da smo v letošnjih petih mesecih res za okrog 2.000 ton jekla pod planom in navedel tudi vzroke za to. Že uvodoma sem omenil, da je eden pomembnih vzrokov za obsežne zastoje v pogostih elektro-mehanskih okvarah. Mesečno je poprečno po 120 ur takih zastojev, kar pomeni okrog 1.000 ton izgube jekla mesečno. V prvih petih mesecih letos smo zaradi tega izgubili okrog 4.000 ton jekla. Samo v mesecu maju (do 26. 5.) je bilo okrog 155 ur zastojev zaradi mehanskih in elektro okvar. Težave povečuje tudi stalno pomanjkanje rezervnih delov za določene dele oz. detajle peči.

Da bi zmanjšali te zastoje oz. okvare, ki zelo občutno vplivajo na proizvodne rezultate, bi bilo nujno sistematizirati vzdrževanje pri obeh pečeh (ASEA in LECTROMELT) oz. uvesti sistematično izvajanje remontov in načrtno zamenjavo posameznih delov ob remontih.

Uvodoma omenjena težava pri realizaciji mesečnih planov se kaže ravno zaradi neustreznega vložka oz. zaradi elementov v vložku, ki pri izdelavi določene kvalitete jekel niso zaželeni. Tudi ta problem smo pričeli urejati tako, da bomo sistematično uredili prostor za kvalitetno razvrstitev posameznih vrst odpadnega železa tako, da bodo zamenjave različnih kvalitet odpadnega železa odstranjene, kar vpliva na kvaliteto vložka oz. posamezne šarže.

K omenjenim vprašanjem se pridružujejo še nekatere druge izboljšave, npr. nujno potrebujemo peč za ogrevanje legur in priklad, da zmanjšamo količine plinov v jeklu in izboljšamo kvaliteto, nadalje rabimo stroj za vlečenje žlindre, kar bo znatno zmanjšalo fizično delo in tudi normativ zaposlenih, rabimo tudi stroj za zakladanje kovinskih in nekovinskih vključkov v peč. To so osnovna vprašanja in problemi, s katerimi se ukvarjamo in ki jih v glavnem vsebuje tudi naš sanacijski program in ki jih bomo zavestno in vztrajno reševali, da pride mo do zaželenih maksimalnih rezultatov tako v pogledu količine in kvalitete, kot v pogledu cene oziroma režijskih stroškov.

VPRAŠANJE: Pred nekaj dnevi ste zaključili z montažo čistilnih naprav v obratu. Želeli bi, da nam nekaj več poveste o samih napravah in kako se v obratovanju obnesejo?

ODGOVOR: Do nedavnega, to je bilo pred pričetkom obratovanja čistilnih naprav, so dimni plini uhajali na prosto oz. so zadimljali obrat ter vso okolico in seveda je bila tudi vsa okolica onesnažena s prašnimi delci. Odpraševalna naprava podjetja Wagner-biro pa je to neprijetnost zadovoljivo rešila.

Sama naprava se sestoji iz nasičevalnika s pregibno cevjo za dovod plinov, nadalje iz zbirnega kolektorja, dveh vodnih filtrov s pripadajočimi črpalkami, s motorji in odvodi gošče. Sposobnost naprave je očistiti okrog 67.000 Nm³ (normnih kubičnih metrov) plina na uro. Z drugimi besedami to pomeni, če se izvaja žilavljenje na obeh pečeh hkrati (pritisk kisika 10 atm.), da je naprava sposobna v celoti izvajati čistilno funkcijo, ker zmogljivost vsakega ventilatorja znaša okrog 34.000 Nm³ odvoda plina.

Pri uporabi kisika za žilavljenje se tvori 23 gramov prašnih delcev na normni kubični meter, ki grede z dimnimi plini iz peči v zrak. Omenjena naprava pa omogoča čiščenje do take mere, da odhaja v zrak dimni plin, ki vsebuje le 100 miligramov prašnih delcev na normni kubični meter. Temperatura dimnih plinov iz peči znaša 1200 stopinj Celzija, ki se v vodno hlajenem nasičevalniku ohladijo na 300 stopinj in nadalje v vodnih filterih od 68 do 70 stopinj. Črpalke pa omogočajo odvod gošče okrog 3500 do 4000 kg na uro.

Pri dosedanjem obratovanju odpraševalne naprave smo ugotovili, da razen nekaterih manjših slabosti, ki jih bomo v teku obratovanja odpravili, naprava pri odvajanju oz. čiščenju dimnih plinov daje zadovoljive rezultate. Pri vključeni čistilni napravi v času taljenja ali oksidacije na obeh pečeh, v obratu zadimljenja sploh ni, ker je odstotek odvajanja dimnih plinov zelo velik. Nekaj manjših zastojev, ki smo jih imeli pri obratovanju naprave, zaradi okvar na motorjih in črpalkah ne more zmanjšati izredne pridobitve in pozitivne ocene delovanja naprave. Naprava preprečuje zadimljenje tako elektro-jeklarne kakor sosednje martinarne in seveda tudi železarne oziroma okolice. S tem pa so se zelo izboljšali zdravstveni pogoji delavcev, pa tudi odstranili nepotrebni zastoji, kajti prej smo morali tudi po pol ure zaustaviti delo, da se je v obratu razdimilo, kar je seveda tudi vplivalo na rezultate proizvodnje.

Obvestila kolektivu ● Obvestila kolektivu

DEŽURNA SLUŽBA V ŽELEZARNI

SOBOTA, 31. 5., od 20. do 8. ure: inž. MATO PODREKAR, valjarna 2400

NEDELJA, 1. 6. od 8. do 20. ure: FRANC GLOBOČNIK, plavž.

NEDELJA, 1. 6., od 20. do 8. ure: JOŽE KOŠIR, transport.

PONEDELJEK, 2. 6., od 20. do 8. ure: ZVONE LABURA, žebljarna.

TOREK, 3. 6., od 20. do 8. ure: STANISLAV KOREN, valjarna 1300.

SREDA, 4. 6., od 20. do 8. ure: ANTON GROŠELJ, valjarna žice.

ČETRTEK, 5. 6., od 20. do 8. ure: JOŽE ARH, RO.

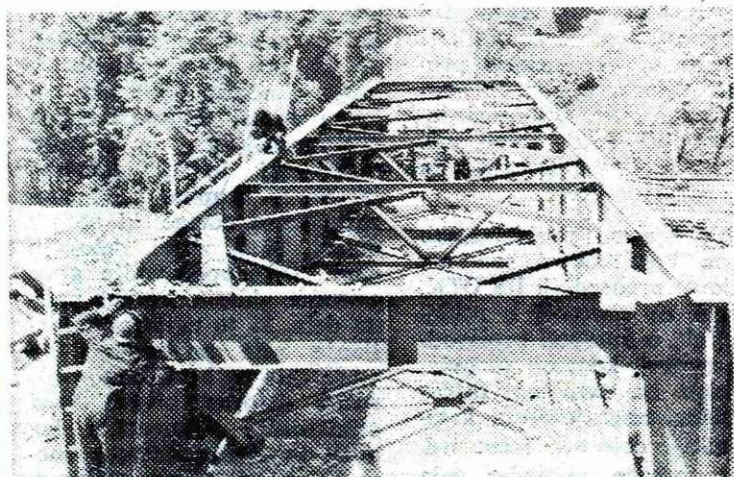
PETEK, 6. 6., od 20. do 8. ure: NAZIF LJUTA, valjarna profilov.

Dežurni ima sedež v pisarni tajništva tehničnega in proizvodnega direktorja, tel. 225 — ob odsotnosti kličite tel. 410.

Morebitne spremembe dežurnih so razvidne iz obvestil, ki jih vsako soboto objavljamo na razglasnih deskah vseh vratarjev.

Tajništvo tehničnega in proizvodnega direktorja

Obvestila kolektivu ● Obvestila kolektivu

Konstrukcija za nov cestni most v Mostah pri Žirovnici je že na gradbišču

Mladi o sebi, svojih problemih, nalogah in perspektivah

Srečanje mladih v Pulju

V četrtek, 22. maja popoldan smo se s Transturistovim malim avtobusom odpeljali v Pulj. Pred odhodom se je pojavilo nekaj nepredvidenih težav, zaradi prostora namreč. Avtobus je imel 17 sedežev, ljudi pa je bilo kar naenkrat preveč. Vendar s potrpljenjem in dobro voljo smo problem rešili in z manjšo zamudo odpotovali. Za udeležbo na VI. majskem srečanju so bile določene ekipe za odbojko, namizni tenis, streljanje in dramska skupina.

Vso pot smo se dobro zabavali in čas je hitro mineval. Kratkočasil pa nas je tudi šofer, ki je bil zelo prijeten in prijazen.

Ob 20.30 uri smo prispeli v Pulj, kjer nas je na avtobusni postaji sprejel predsednik PK ZMH Uljanika in nam zaželel dobrodoščilo. Nato nas je prijazno dekle Majda odpeljalo do našega bivališča. Zlatih sten. Po ureditvi formalnosti smo odšli na večerjo v hotel Splendid. Mimogrede smo si malo ogledali Zlate stene. Moram priznati, da so nas impresionirale s svojim impozantnim izgledom, kajti mnogo lepega in mogočnega je že dograjeno, veliko pa se še gradi.

Spali smo v enonadstropnih hišicah z dvoposteljnimi sobami s kopalnico. Sicer okolje samo ni še najbolj urejeno, vendar je bilo vse v glavnem lepo in dobro pripravljeno za udeležence tega srečanja.

Naslednji dan v petek so se že pričela tekmovanja. Tisti, ki so tekmovali, so takoj po zajtrku odšli na športne terene, drugi pa so se ali kopali, ali pa so šli bodriti svoje tovariše.

Naši odbojkaši so igrali najprej s Karlovcem in izgubili, kajti Karlovčani so s seboj pripeljali kompletno moštvo, ki igra v ligi. Tudi sodnik, ki je tekmo sodil, ni bil najboljši. To so mu očitali tudi domačini. Potem so igrali naši še dve tekmi z Mornarjem in z Gimnazijo iz Pulja in obe dobili. Vendar niso prišli v finale.

Strelci so streljali srednje dobro. Najbolje so se izkazali namiznotenisisti, ki so v skupni uvrstitvi zasedli tretje mesto.

V petek popoldan smo se v mladinskem domu zbrali predstavniki ekip, ki so sodelovali na srečanju. Najprej nam je kustos puljskega muzeja pripravil predavanje o nastanku in razvoju Pulja skozi stoletja, ki ga je ilustriral z barvnimi diapozitivi. Predavanje je bilo zelo zanimivo in zvedeli smo mnogo novega o Pulju, vendar pa je bila zelo slaba udeležba.

Po predavanju je naš predsednik Miro Ipavec podal svoj referat o mladinskem turizmu in rekreaciji. Približno je orisal stanje mladinskega turizma in rekreacije pri nas ter probleme, ki nastajajo pri tem. Referatu je sledil razgovor v klubski sobi tega doma. Predstavniki ekip iz raznih krajev so naštevali uspehe in neuspehe na tem področju, odkrivali so probleme, ki se pri tem pojavljajo. Zanimivo je to, da je v vsakem kraju to stanje drugačno,

le da je v večini primerov vzrok denar in nezainteresiranost mladine.

Govorila je tudi predsednica Turističnega društva Pulj in nam orisala položaj, v katerem je Pulj v tem obdobju. Pulj je v fazi, ko preusmerja vse sile v turizem in to mu tudi dobro uspeva, kajti puljska občina ima z vsemi zalivi in otoki okrog 170 km obale, ki pa jo mislijo bolje izkoristiti. Poudarila je tudi to, da so bili prvi gostje pred dvajsetimi leti prav Slovenci in da je še danes veliko slovenskih gostov. V tem povojnem obdobju je bilo veliko zgrajenega v Pulju, veliko pa bodo še zgradili in pri tem je dejala, nismo pozabili na mladino. Tudi ona ima in bo imela svoje mesto v našem turizmu, torej se za rekreacijo mladih ljudi ni treba bati.

Razgovor je bil dolg in pester. Medsebojno smo si izmenjavali mnenja in spoznali tudi druge okoliščine, v katerih živijo in delajo mladinci v drugih krajih.

Zvečer so v hotelu Splendid priredili za udeležence srečanja ples. Med odmori pa so nastopale dramske skupine, pevski zbori, folklor in podobno. V celoti je bil program pester in zanimiv, le poslušalci niso imeli kaj preveč čuta za take stvari. Najbolj veseli in sproščeni so bili med plesom.

V soboto popoldan je bil prirejen ogled ladjedelnice Uljanik in vožnja z vojno ladjo — rušilcem. Bilo je zelo zanimivo in čas je hitro minil. Tudi nedeljsko dopoldne je hitro minilo. Določili smo odhod ob 14. uri, vendar smo odšli šele ob 16. uri, ker je naša namiznoteniška ekipa še igrala in smo jih morali počakati.

Se slovo od gostiteljev in odpotovali smo po cesti proti Kopru. Spotoma smo si ogledovali lepo pokrajino in ugotavljali, koliko lepote hrani naša domovina. Jamo

Za dan mladosti v bolnico Franja

Mladinski aktiv žebjarne je v počastitev 50-letnice ZKJ, SKOJ in sindikatov na Titov rojstni dan, dan mladosti, obiskal partizansko bolnico Franjo v Cerknem.

V nedeljo 25. t. m. so se mladi iz žebjarne zbrali ob 6. uri zjutraj na železniški postaji in odpotovali s kombi »Fordom«, last Ljubljane transporta, skozi Kranj in Škofjo Loko v Cerkno. Okoli 9. ure so prispeli v Cerkno, od tam pa so nadaljevali pot peš v zgodovinsko partizansko bolnico Franja. Ogledali so si objekte in prisluhnili besedam čuvaja bolnice. Po končanem ogledu so se v spomin na ogled bolnice tudi fotografirali. Na poti domov so si v Škofji Loki ogledali cestno hitrostne dirke. Okoli 21. ure so se vrnil na Jesenice. Dan jim je minil v prijetnem razpoloženju in sklenili so, da ta izlet ne sme biti edini.

Mladinski aktiv žebjarne se zahvaljuje sindikalni organizaciji obrata, ker jim je z delnim kritjem stroškov omogočila, da so dan mladosti preživeli tako lepo.

L. P.

mest, ki po mnenju predsednika Urbanca še ni v celoti rešeno. Prek komisije za delovna razmerja so obravnavali kadrovska vprašanja, izvedli pa so tudi reorganizacijo oddelka kvalitetne kontrole. Predvidevajo, da bo letos začel z delom oziroma bo uveden UVAQ za spremljanje proizvodnje v jeklar- ni.

Sledilo je še poročilo predsednika DS RO, ki je predvsem govoril o vlogi tega oddelka, ki se zrcali v enotnosti in sodelovanju celotnega kolektiva. Sej DS ni bilo veliko, pač pa so imeli tedenske sestanke s strokovnimi sodelavci, na katerih so poleg strokovnih vprašanj obravnavali organizacijske in druge zadeve. Delo samoupravnih organov v tem oddelku se v marsičem razlikuje od dela drugih služb, to pa bo treba tudi v bodoče upoštevati. Izvolili so še člane posameznih komisij, ki jih bodo vodili predstavniki: komisijo za nagrajevanje Janez Faletič, komisijo za kadre in medsebojne odnose Slavan Berlisk, komisijo za ugotavljanje kršitev delovnih dolžnosti Milan Dornik in komisijo za racionalizacijo in novatorstvo Jože Neuman. Predsednike delovnih grup v posameznih oddelkih pa bodo imenovali na prvi seji sveta delovne enote.

Strojno vzdrževanje

14. maja se je sestel in konstituiral tudi svet DE vzdrževanja. Na predlog sindikalnega sveta je bil za novega predsednika sveta delovne enote izvoljen TONE PINTAR, za namestnika pa ANDREJ HLEBANJA.

Obratovodja inž. Noč je na seji posredoval nekaj številčnih podatkov o delovni enoti vzdrževanja, ki združuje šest vzdrževalnih obratov s 1.436 zaposlenimi po normativu, manjka pa jim 153 delavcev ali 10,5 % do normativa. Vsekakor je to največja delovna enota po številu zaposlenih delavcev, glede pestrosti in strokovnosti pa zelo zahtevna. Namen vzdrževanja je, da z najmanjšimi stroški zagotovijo delo proizvodnih naprav v železarni, tako da posamezni obrati lahko nemoteno izpolnjujejo planske obveznosti po količini in kvaliteti. Spregovoril je tudi o vsebini in pomenu dela samoupravnih organov in navedel kar devet glavnih nalog, ki jih bo moral opraviti v svoji mandatni dobi svet delovne enote. Osnovna celica samoupravljanja je delovna skupina, ki jo vodi delovodja. Na te skupine bodo prenešene vse naloge, ki so jih doslej imeli zbori delovnih enot. Tako bodo vodje grup oziroma skupin nosilci načina dela, ki je za samoupravljanje zelo pomembno, za svoje delo pa bodo odgovorni svetu delovne enote. Novi predstavniki posameznih komisij pri svetu delovne enote so: komisije za proizvodnjo v delovni enoti inž. Marjan Bernard, komisije za

Konstituirani samoupravni organi

Transportne službe

Konstituantne seje sveta delovne enote, ki je bila 15. maja, se je udeležilo 20 članov. Za novega predsednika so izvolili dosedanjega predsednika delavskega sveta transportnih služb FRANCA LAHA, za namestnika pa JOŽETA LENARJA.

Tov. Lah je obširneje spregovoril o problematiki samoupravljanja v njihovi delovni enoti. Njihov delavski svet je imel 14 sej, ki so bile lepo obiskane. V mandatni dobi so obravnavali oziroma razpravljali o kategorizaciji delovnih mest, kadrovski problematiki, rangiranju, nagrajevanju, o prehodu na skrajšani delovni čas, sanacijskem programu ter o varstvu pri delu.

Veliko pozornosti je delavski svet transportnih služb, ki mu je potekla mandatna doba, posvetil pereči problematiki osnovnih sredstev. Leto so na železniškem in cestnem oddelku v zelo slabem stanju ter so knjigovod-

sko več ali manj že odpisana. Tu so še higienski prostori, ki so slabo opremljeni, ali pa jih sploh ni in je DE transportne službe prav gotovo na zadnjem mestu glede higienskih prostorov, ki so nujno potrebni.

O vsebini in pomenu dela samoupravnih organov je spregovoril obratovodja Jože Košir. Poudaril je, da je nov način samoupravljanja bolj razširjen ter specifičen za delovno enoto kot so transportne službe. Precejšen pomen pripisuje komisijam pri svetu DE, ki bodo imele večje pristojnosti. Da bi bila povezava sveta DE in njegovih komisij s člani kolektiva čim boljša, bodo v delovni enoti tudi delovne grupe, za predsednike teh grup pa so bili imenovani:

Železniški promet: Pavel Ambrožič, Rafael Travnik, Mirko Kalan, Ivan Por; **vleka:** Jože Lenar, Ludvik Svetina, Leopold Lavtar; **vzdrževanje prog:** Franc Gasar; **kamionski prevozi:** Vla-

dimir Brun; **tovor in tehtnice:** Janez Mlakar, Franc Markelj, Peter Kisič; **kurilnica:** Jože Klimar; **vozovna delavnica:** Ivan Justin; **vzdrževanje motornih vozil:** Franc Kobentar; **mladinska brigada:** Valentin Kavalar.

Na konstituantni seji sveta DE so bile izvoljene tudi komisije pri svetu DE, ki jih bodo vodili predstavniki: komisijo za kadre in medsebojne odnose Jože Lenar, komisijo za varstvo pri delu Mirko Martinuč, komisijo za ugotavljanje kršitev delovnih dolžnosti Jože Kersnik, komisijo za racionalizacijo in novatorstvo Ivan Justin, komisijo za proizvodnjo inž. Janez Malenšek in komisijo za nagrajevanje Štefan Grah.

Upravne službe

15. maja se je v dvorani Delavskega doma pri Jelenu sestel tudi novoizvoljeni svet delovne enote upravnih služb. Najstarejši član sveta delovne enote Jože Zupan je za novega predsednika predlagal

FRANCA CULKARJA, za njegovega namestnika pa inž. ANTONA RAZINGERJA. Ker je delovna enota upravnih služb sestavljena tako, da so doslej imeli tri delavske svete, so o delu in problematiki dosedanjih samoupravnih organov na seji poročali vsi trije predstavniki. Nada Gostinčar, predsednik DS upravnih služb, je povedala, da je bila udeležba na sejah DS upravnih služb 76 %. Najbolj pogosto so obravnavali probleme železarne, s problematiko pa so člane DS seznanjali mag. inž. Peter Kunc, inž. Arzenšek, Franc Bravhar in Bogomil Homovec.

Bolj obširno problematiko je na konstituantni seji posredoval predsednik DS OTK. Največ so govorili o reklamacijah, o kontroli proizvodnje, nabavi, kontroli surovin, prehodu na skrajšani delovni teden, nagrajevanju, kategorizaciji delovnih mest itd. Zelo obsežno področje dela je bilo prav pri nagrajevanju in kategorizaciji delovnih

nagrajevanje Karel Pogačar, komisije za kadre in medsebojne odnose Edo Kavčič, komisije za varstvo pri delu Vladimir Likovič, komisije za ugotavljanje kršitev delovnih dolžnosti Alojz Kambič, komisije za racionalizatorstvo in novatorstvo Vinko Noč.

Vodje delovnih skupin pa so naslednji:

Strojne delavnice: strugar: Ivan Mežnarič, Anton Klemenc, Alojz Breljič; **konstruktorska delavnica:** Janko Silar, Anton Gartner; **orodjarna:** Anton Vračina, Srečo Taler; **kovačnica:** Feliks Maver; **materijalna služba:** Bernard Jakopič.

Strojno vzdrževanje: plavž: Franc Hudolin; **jeklarna:** Polde Brudar, Ivko Kos; **Bela:** Valentin Repinc, Janez Rozman, Jože Kastelic, Marjan Azman; **Javornik:** Venčeslav Lapajne, Alfonz Velušček, Ivan Bernik, Franc Arh; **HVZ:** Franc Cerkovnik, Janez Potočnik; **jesenjski obrati:** Jakob Zen, Rado Faganel, Maks Zupan; **ključavničarska delavnica:** Karel Koblar, Jože Filej; **žerjavni oddelki:** Anton Koblar, Ivan Srebrnjak; **montažni oddelki:** Karel Pogačar, Ivan Tušar; **instalacijski oddelki:** Alojz Varl, Andrej Burger.

Vzdrževanje elektro naprav: plavž: Karel Nagode; **jeklarna:** Jože Peternel; **Bela:** Janez Arih, Janko Lovše, Ivo Leban, Franjo Janša; **Javornik:** Anton Kavčič, Jože Lužnik, Stefan Koblar, Marjan Trontelj; **HVZ:** Edo Kavčič; **Jesenice:** Anton Preželj, Anton Pintar, Marjan Petrič; **reparac. del.:** Ivan Delavec, Mirko Zupan; **DES:** Anton Znidar, Lovro Oblak.

RTA: EMP: Vinko Rekar; **TMK:** Igor Logar; **KER:** inž. Marjan Bernard; **VMR:** Marjo Beden; **EV:** inž. Ludvik Soklič.

Gradbeno vzdrževanje: tesarna: Anton Zupan; **mizar:** Franc Klemenc; **kleparna:** Vinko Kozjek; **zidarji:** Ivan Rupnik; **plastika:** Milan Suligoj; **GV Javornik:** Ivan Bevc.

Strugarna valjev: Javornik: Jurij Dolenc; **Bela:** Mirko Svetina.

Predelovni obrati

ROK GLOBOČNIK je bil na seji sveta DE, ki je bila 14. maja, izvoljen za predsednika tega sveta. Za njegovega namestnika so izvolili STANETA TRAMTETA.

Izvolitvi predsednika in namestnika so sledila poročila dosedanjih predsednikov delavskih svetov HVZ, žebeljarne in elektrodelnega oddelka. V vseh treh delovnih enotah, kjer so imeli doslej obratne delavske svete, je bilo delo samoupravnih organov zelo razgibano. Na sejah DS HVZ so največ pozornosti posvetili problematiki zastojev, kadrovske problematiki, normativu delovne sile, kategorizaciji delovnih mest, bolniški odsotnosti, varstvu pri delu itd. V minuli mandatni dobi so analizirali tudi izpolnjevanje sklepov, ki so bili izpolnjeni, razen tistih, ki so trajnejšega značaja. Sodelavka, ki je poročala o delu samoupravnih organov v elektrodelnem oddelku, je povedala, da so posvetili največ pozornosti proizvodnji. Imeli so težave in jih še imajo zaradi pomanjkanja elektrodne žice,

tako da je lani proizvodnja elektrod za plamensko varjenje ter prašek nekoliko narasla, medtem ko je proizvodnja oplaščenih elektrod celo nazadovala. Vzrok za to je manjši izvoz, ki se je zmanjšal od prejšnjih 1853 ton v letu 1968 na 679 ton v lanskem letu. Z letošnjo proizvodno problematiko so se kar zadovoljni, kljub temu da malenkostno odstopa od predvidenega plana. Poleg skrbi za zadostne količine elektrodne žice bo treba skrbeti tudi za zadostna maročila, ker so izgledi, da bi kar največ elektrod prodali na zunanem tržišču, manjši del pa bo treba prodati na domačem tržišču.

Podobno je tudi poročilo iz žebeljarne, kjer so na sejah precej govorili o gospodarjenju, sanacijskih ukrepih v podjetju, o izplenu proizvodnih stroškov, kadrovskih vprašanjih ter o načrtnem delu na vseh področjih. V poročilu, ki obravnava delo DS žebeljarne, so navedena tudi vprašanja, ki jim bo treba v prihodnje posvetiti največ pozornosti. Semkaj sodi zadostna količina vložka, investicijsko vzdrževanje, ureditev higienskih prostorov, razna popravila strojev, dokončna ureditev čistilnih naprav, modernizacija žebeljarskih strojev, tako da bi stare zamenjali z novimi itd.

Šef delovne enote inž. Vičar je obširneje govoril o pristojnosti in nalogah samoupravnih organov, izvoljenih na nedavnih volitvah. Ob koncu seje so izvolili še članke posameznih komisij, ki jih bodo vodili: komisijo za proizvodnjo Ivan Sodja, komisijo za nagrajevanje Stane Pulec, komisijo za kadre in medsebojne odnose Peter Simonetič, komisijo za varstvo pri delu Oto Pestotnik, komisijo za ugotavljanje kršitev delovnih dolžnosti Zvone Azman, komisijo za novatorstvo in racionalizacijo Dušan Prešern, nato pa so se strinjali s predlogom za move vodje delovnih skupin, ki ga je predlagal kadrovik Janko Kavalarič.

Vodje delovnih skupin so: TE: inž. Franc Vičar.

Hladna valjarna — transportna služba: Stefan Jevšek; **skladišče surovega materiala:** Karel Jereb, **hladna valjarna:** Franc Jakopič, Peter Prevc, Mladen Azinovič; **adjustaža:** Janez Oven; **odprava:** Boris Bem.

Zarilnica: Stanko Pulec, Maks Egart, Karel Uršič; **lučilnica:** Leon Ravnik.

Žičarna: patentirnica: Cveto Bremec, Ciril Resman, Ivan Oreški; **voščarna:** Drago Koblar; **žičarna I:** Vinko Poklukar, Stane Tramte, Ivan Gašperlin; **žičarna II:** Bogdan Marinkovski, Tomaž Klinar, Zdravko Jamar; **adjustaža:** Ivan Sušnik; **pocinkovalnica:** Franc Piber, Jože Kralj, Franc Janša.

Žebeljarna: Rok Globočnik, Jože Hlebanja, Nande Piber; **zavijalnica:** Davorin Mikula. **Elektrodni oddelki:** Franc Terseglav, Bojan Lipušček, Albin Babič, Andrej Maček.

Ko se majejo tla

(VARNOSTNI UKREPI V PRIMERU NARAVNIH NESREČ)

»POTRESI IN POPLAVE SO NESREČE, KI JIH NE MOREMO PREPREČITI — SE MANJ PA PRAVOČASNO PREDVIDETI. NJIH POSLEDICE LAHKO V PRECEJSNJI MERI ZMANJSAMO Z NAČRTOVANJEM MEST IN IZGRADNJO ARMIRANO-BETONSKIH STAVB. TAKE STAVBE NAJBOLJE ZDRŽIJO POTRESNE SUNKI — IN KAR JE POGLABITNO — OSTANEJO NEPOŠKODOVANE. POUDAREK NI NA TEM, KJE SE GRADI — TEMVEČ, KAKO SE GRADI...«

(Dr. T. Hisada)

3

Slika 3 — Najhujši potres v Jugoslaviji je bil leta 1967, ko je bilo popolnoma porušeno bogato mesto Dubrovnik

Mehanizem nastanka potresov

Po nastanku delimo potrese v udorne, tektonske in vulkanske. Udorni potresi nastanejo zaradi ugrezanja delov zemeljske skorje, ki so bili nad podzemnimi votlinami.

Tektonski potresi nastanejo v območju prelomov. Povsod kjer so v zemeljski skorji prelomi — nastanejo tektonski potresi. V naši državi je mnogo prelomov, ki so bili vzrok za katastrofalne potrese. Leta 1667 je tak potres razdelal Dubrovnik, leta 1880 mesto Zagreb, leta 1895 mesto Ljubljana. Močni tektonski potresi so v Makedoniji ob Vardarju (Skopje leta 518, leta 1904, leta 1963) pa tudi v Dalmaciji (Makarska leta 1962). Okoli 90 % vseh potresov na svetu je tektonskega značaja (»tektonski ali dislokacijski potresi«). Tektonski potresi so po stopnji jakosti najmočnejši — po rušilni moči pa najnevarnejši. Mehanizem nastanka tektonskega potresa je naslednji: s premikanjem ogromnih skalnatih mas v notranjosti zemlje katerih dolžina je nekaj 10 do 100 kilometrov ter debeline 40 do 100 kilometrov — se te stene naslanjajo druga ob drugo ter ustvarjajo določen pritisk. Ta pritisk se postopoma povečuje, istočasno pa raste tudi napetost v skalnati masi. Skalnata masa se lahko dolgo časa upira temu pritisku, toda nekega dne pod vedno večjim pritiskom popusti, se pomakne levo ali desno, ali pa njena notranja napetost (notranja napetost same skalnate mase!) privede do lomljenja in drobljenja stičnih delov skalnatih mas. Ti premiki v notranjosti zemlje (v hipocentru!) so minimalni — vsega skupaj nekaj milimetrov do nekaj centimetrov — vendar se to valovanje odraža na zemeljski površini (v epicentru!) z drhtenjem zemlje — potresom. Hipocenter tektonskih potresov se skoraj vedno nahaja v gornjih slojih litosfere (nekaj nad 50 km globine).

Slika 4 — Tektonski potres v MINO OVARI (Japonska) leta 1891. Razpoka dolga sto kilometrov, široka 4 m.

UPOKOJENCI JEKLOVLEKA SE ZAHVALJUJEJO

Upokojenci jeklovleka, ki smo si ogledali novi obrat ter bili na razgovoru in pozneje na družabnem večeru v zgornjih prostorih Kazine, se kolektivu obrata jeklovlek zahvalujemo za vso pozornost. Članom kolektiva, ki delajo v novih delovnih prostorih na Beli, ki pa se razlikujejo od onih, v katerih smo bili mi, želimo, da bi pri izpolnjevanju delovnega načrta imeli še veliko lepih uspehov.

Upokojenci obrata jeklovlek

Tudi na Jesenicah so predstavniki SOB Jesenice in RK pozdravili avstrijske invalide, ki potujejo vsako leto skozi Slovenijo s SONČNIM VLAKOM

Neznano o znanem junaku — Marta Tavčar Ria iz Most pri Žirovnici je padla pri reševanju Jožeta Gregorčiča — Sin partizanke Rie dela v Železarni

Oddelek muzeja NOB na Jesenicah skrbno zbira podatke o življenju in delu narodnega heroja Jožeta Gregorčiča. Z vztrajnim delom sodelavci muzeja, posebno pa Franc Konobelj - Slovenko, počasi odkrivajo tančico skrivnosti, v katero je še vedno zavito življenje tega slavnega komandanta gorenjskih partizanov.

Pravzaprav so delavci železarskega muzeja, oddelka za delavsko gibanje in NOB, zaslužni za gradivo, ki so ga zbrali o Gregorčiču, da so lahko aprila letos v Škofji Loki odprli muzejsko sobo posvečeno temu narodnemu heroju. Po Jožetu Gregorčiču se namreč v Škofji Loki imenuje vojašnica.

Lani je naš muzej obiskala Ana Dielacher, sestra Jožeta Gregorčiča, ki že čez 50 let živi v Beljaku. Sodelavcem muzeja je izročila nekaj družinskih fotografij ter dragoceni dokumentov, ki osvetljujejo Gregorčičovo življenje.

Ivan Gregorčič, Jožetov oče, je bil rojen 1870. leta v Družinski vasi pri Novem mestu. V avstro-ogrske vojske je služil 12 let in tri mesece. Ko je slekel vojaško suknjo, je kupil dva bela in dva črna konja ter odšel v Opatijo, kjer je prevažal petične goste. Jože se je rodil kot četrti otrok 30. julija 1903. leta v Opatiji. Oče je iz neznanih razlogov prodal konje in odpotoval v Ameriko. Od tam se je samo enkrat javil, nato pa je za njim izginila vsaka sled. Verjetno se je tudi njegova polastila zlata mrzlca in je v iskanju lepšega življenja omagal. Menda ga je zasulo v rudniku.

Ana je izročila muzeju tudi Jožetova spričevala iz osnovne šole. V prvem razredu je Jože dobil iz vedenja, petja, branja in pisanja odlično oceno.

Po prvi svetovni vojni je Gregorčič prekoračil mejo in iskal delo v Beljaku. Razočaran se je vrnil na Jesenice; zaposlil se je pri hotelirju Paru.

Že v mladosti je gojil šport, zlasti nogomet, smučanje in telovadbo. Po prihodu na Jesenice je s tem nadaljeval. Vključil se je v napredna delavska in kulturna društva. Na Jesenicah je v teh družinskih deloval kot telovadec, nogometaš, odrski igralec, pevec, organizator in funkcionar.

Njegovi pogledi na svet so se bistveno razlikovali od režimske politike. Maja 1937. leta je s prostovoljci odšel v Španijo. Tam je bil mitraljezec v Cankarjevi četi. Zaradi izredne hrabrosti je kmalu napredoval in bil imenovan za komisarja mednarodnega bataljona Dimitrov. Sodeloval je v vseh bojih internacionalnih brigad. Po porazu v Španiji se je z bataljonom umaknil v Francijo. Dve leti je prebil po raznih taboriščih v Franciji. Ko ga je Komunistična partija poklicala, se je vrnil v domovino. V Marseilu se je vtihotapil na ladjo, ki je bila namenjena v Jugoslavijo. Skril se je v dno ladje med premog. Lačen, žejen in utrujen je prispel v Split. Od tam se je zopet vrnil na Jesenice.

Maja 1941. leta je postal vodja vojno-revolucionarnega komiteja za jeseniško okrožje. Junija 1941. leta se je udeležil partijske konference v Ljubljani, kjer je bil sprejet

sklep o vstaji. Avgusta 1941. leta je bil imenovan za komandanta Cankarjevega bataljona, nato pa za komandanta prve grupe odredov, ki je zajemala celotno področje Gorenjske.

Marta Tavčar-Ria

Marta in Jože se spoznata

In kako se je Marta Tavčar-Ria iz Žirovnice spoznala z Gregorčičem. Po končani osnovni šoli se je Marta šla učiti krojaško obrt h krojaču Francu Benedičiču na Jesenice. Benedičičeva žena je bila Martina sorodnica. Pred vojno je bil običaj, da se je moral vajenec ali vajenka učiti obrti štiri leta, če je dobil pri mojstru hrano in stanovanje. Tudi Marta se je hranila in spala pri Benedičičevi družini. Pri krojaču pa se Marta ni učila samo šivati, ampak je iz razgovorov in političnega vzdušja v delavnici spoznavala tudi razredni boj,

lahko bi dejali osnovne pojme iz marksizma in leninizma. Franc Benedičič je aktivno deloval v revolucionarnem delavskem gibanju, zato so ga bivše oblasti večkrat preganjale. Večkrat je bil zaprt in interniran. Med drugim je bil pred vojno zaprt skupaj s pokojnim predsednikom zvezne skupščine Mošo Pijade. Kaznilnica v Sremski Mitrovici je bila sploh znana kot šola revolucionarjev. Čim so Nemci okupirali Jesenice, so med drugimi zaprli tudi Benedičiča, vendar se mu je posrečilo, da je septembra 1941. leta pobegnil in se pridružil partizanom. Aprila 1942. leta ga je s pomočjo izdajalca pred njegovim domom na Jesenicah ubila nemška zaseda.

V Benedičičevi hiši so se zbirali napredni delavci; tudi Jože Gregorčič je bil večkrat gost te hiše. Tako sta se spoznala Marta Tavčar in Jože Gregorčič.

Ko se je začela vojna, je Gregorčič pri zaupnih ljudeh postavljaj javke. Tajno javko je postavil tudi pri Tavčarjevih v Žirovnici.

Javka v Mostah

Gregorčič se je med vojno prvič oglašil pri Tavčarjevih v Mostah pri Žirovnici prvi ali drugi mesec vojne. Tedaj je imel oprtan nahrbtnik, zadaj pa vanj vidno vtaknjen časopis Karawanken Boote, da ne bi bil sumljiv. Tavčarjev Janez ga je nato spremljal do Potok. Pred Potoki je Gregorčič zavlil v hrib, Janez pa se je vrnil domov.

Nekega spomladanskega dne 1942. leta je Marta prejela Gregorčičevo pismo, oziroma vabilo za zvezo. Z Gregorčičem se je sestala blizu Radovljice. Takrat je Gregorčič Marti pripovedoval o zmagovalni dražgoški bitki, o vstaji v Selški in Poljanski dolini in še o marsičem drugem, o čemer Marta ni vedela. O tem srečanju vemo pravzaprav malo, kajti Marta niti mami ni vsega povedala. Takšni so bili zakoni vojne tajnosti (konstipacije). Ne vemo, ali je bil to širši sestanek ali pa je Gregorčič kaj nujnega potreboval. Takrat je dal Marti cigaretno dozo in rekel: »Marta, to dozo poklanjam tvoji materi za spomin.« Malka Tavčar (Martina mama) še danes hrani ta dragocen spomin.

Odhod v partizane

Zadnje dni julija 1942. leta so borci Cankarjevega bataljona požgali cestni in železniški most v Mostah. Prvega julija 1942. leta so Nemci v Mostah ustrelili 28 talcev, eden pa jim je pobegnil.

Sin partizanke

Naš sodelavec Beno Tavčar je sin padle partizanke Rie

Marta je videla kri in zločin. Vedela je, kaj jo čaka, če Nemci odkrijejo ali vsaj zasumijo, da ima zveze s poveljnikom gorenjskih partizanov. Sedmega avgusta 1942. leta je za vedno zapustila svoj dom v Mostah. Doma je poleg staršev zapustila tudi leto dni starega sina. Za ta korak se je odločila po nekem tajnem sporočilu, vendar povedala ni nikomur, kam gre. Tudi mami ne.

Cez nekaj dni je mama dobila v omari skrito pismo, v katerem je pisalo:

»Dragi starši, oče in mama! Morala sem zapustiti dom in oditi v partizane, ker sem bila izdana in prodana za tisoč mark. Prosim vaju, da skrbita za sinčka, da bo postal junaček, saj se morda kmalu vrnem.«

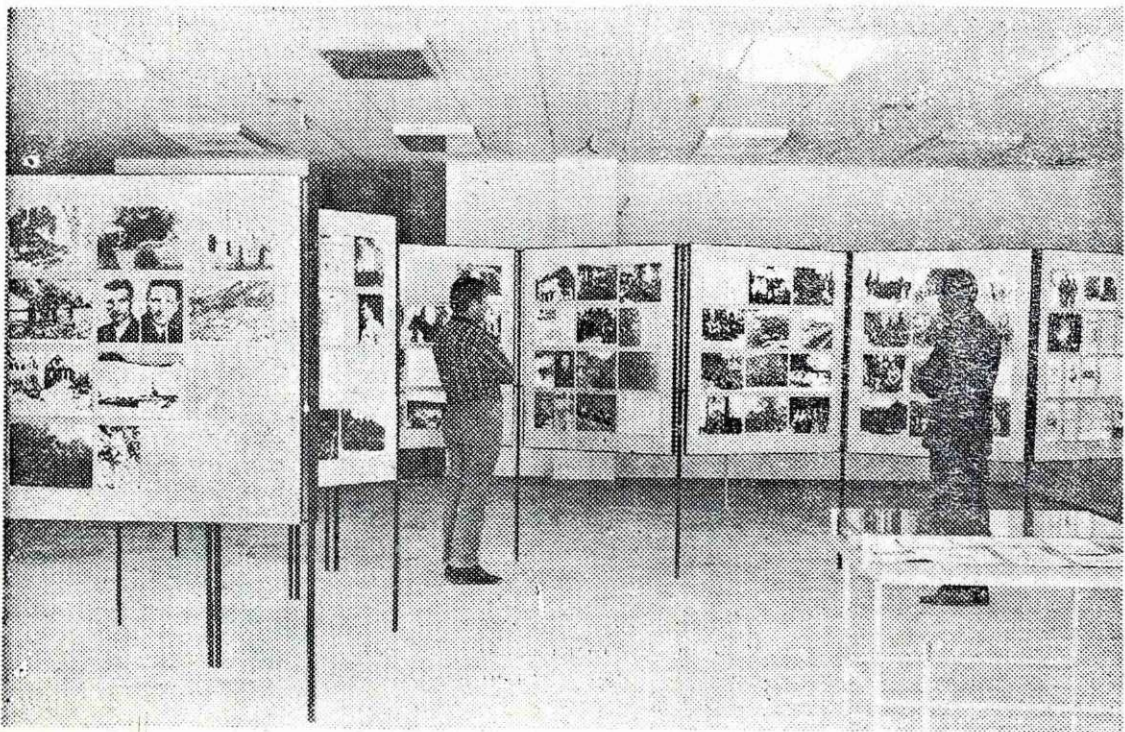
Mati je brala in ob pogledu na otročička v zibelki, kar ni mogla verjeti, da je to res. Ob mislih na nedolžne talce in mučenje v zaporih pa je čutila olajšanje, da se je hčerka morda res pravi čas umaknila v okrilje gozdov.

Potem je prispelo še eno pismo. Oddano je bilo na pošti v Podnartu. V sporočilu je pisalo »Rijče čil in zdrav« in nič več. Mati je po pisavi spoznala, da je pisala hčerka Marta.

Marta je bila v partizanih v Selški četi. Tam je srečala tudi talca, ki je pobegnil z morišča v Mostah. Bil je to partizan Žar. Pri Selški četi je bilo tudi poveljstvo prve grupe odredov, ki ji je poveljeval Jože Gregorčič. Čeprav nimamo zanesljivih podatkov, vendar lahko sklepamo, da je Marti partizansko oziroma ilegalno ime določil osebno Gregorčič. To sklepam po tem, ker je Ria špansko ime, Gregorčič pa je bil v španski državljanski vojni.

Smrt ob poveljniku

Marta je imela v partizanih kratko, prekratko pot. Njena življenjska nit se ji je pretrgala, ko je bila komaj trideset dni partizanka. Septembra lani je na komemoraciji na Lipniški planini podpolkovnik Janez Lušina takole opisal njeno smrt.

V novih poslovnih prostorih trgovskega podjetja MURKA Lesce, nasproti železniške postaje je odprta razstava 50-letnica ZKJ, SKOJ in sindikatov. Razstava bo odprta do 3. junija

Benjo janičar

»Res je že umaknila okrog 10 metrov od ranjenega gregorčiča. Umikala se je v pini, kjer so vsi ostali žive. Medtem je bila ranjena. Kaj je dejala: »Ne grem prej, moram se vrniti k gregorčiču, da ga obvežem.«

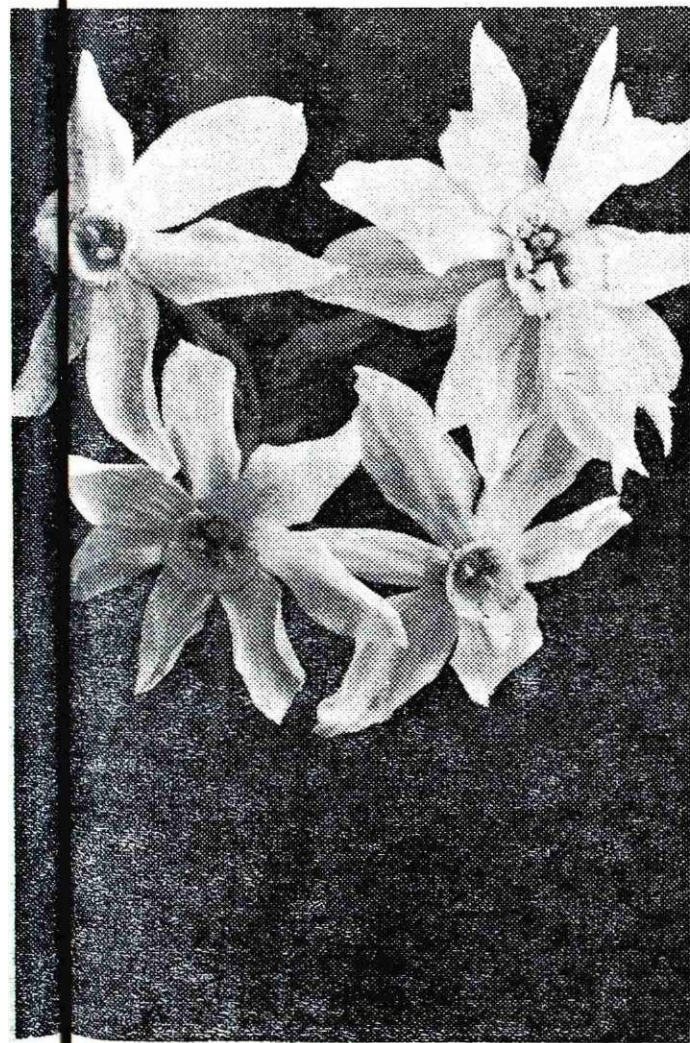
Ria je v toči krogel vrnila vedno. Obležala je v bližini gorenjskih partizanov. Ko je 9. septembra leta odbila ura poldne, na Lipniški planini na Jelovcu obležala 27 prekaljenih gorenjskih borcev.«

V taborišču

Septembra 1942. leta so Nemci selili Tavčarjeve. Ri-jin Zdravko je bil tudi že znan. V taborišču so Martine starše ločili od enoletne Rie. Poslali so ga 200 km daleč v neko posebno ustanovo. Posebnost te ustanove je bila v tem, da so v njej gojili otroke brez staršev. Tudi otroke, ki naj bi bili nemške države in po fašističnem vzorcu elita nemške države. Takšna kariera je bila namenjena sinu partizank. V zgodovini so podobne gojili janičarje. Mati in oče nista vedela, da je hči padla. Sin Zdravko, ki bil partizan, je včasih mislil, da je Ria na Do-

lenjskem. Vse to naj bi staršem do konca vojne olajšalo, če tako težko življenje v taborišču. Starši naj bi bili pri-krajšani za eno bolečino. Resnica o smrti hčerke Marte pa je kljub temu prišla v taborišče. Čeprav oče in mati nista mogla verjeti, da je to res, sta le slutila, da ni vse v redu.

Ko so se starši v svobodi vrnili iz taborišča, so spoznali kruto resnico. »Morda se kmalu vrnem,« je zapisala v pismu, ko je šla v partizane. Marta se ni vrnila, kot tudi mnogi drugi ne. Zaman so čakali, da bi še kdaj potrkala na domača vrata. Njen odmev pa so le slišali. Nekega dne so starši dobili sporočilo, da se je s posebnim transportom iz Nemčije vrnil Martin sin Beno. Štiriletni otrok je zbegalo gledal okrog sebe, saj ni poznal ljudi. Ko so se ločili, je bil star leto dni. Govoril je štajersko narječje in nemško. Po tem so dedč, so bile v tisti posebni ustanovi vzgojiteljice s štajerskega. »Moj mali junček,« je zapisala Ria v pismu materi 1942. leta. »Pa si res že pravi junak,« je dejala mama Malka in pritisnila k sebi otroka, v katerem je čutila biti srce svoje hčerke Rie.

Izredni primerek narcise je našel kmet Klinar Franc — Šim-novec Plavških rovtih. Iz enega stebela so zrastle štiri cve-tovi. Medtem, ko so trije cvetovi normalni je četrti z dvojnimi listi. Sedaj so našli narciso s tremi cvetovi, z dvema cve-tomama in enim dvojnimi. Tako bi lahko imenovali ta primer ozir-oma cvet LEPOTICO NARCIS.

Rada bi videla zaposlenega v tovarni. Kako srečna je bila zadnjič, ko je mislila, da se ji je ta želja že uresničila, pa se je Tine vrnil samo potr, njuna nesreča je postala zaradi sreče, ki sta jo že vi-dela, še večja.

Nesreča pa ne pride nikoli sama.

In res so začeli padati novi udarci: najprej Ti-netova bolezen, zdaj njena.

»Pa bi je ne bilo treba.«

Sama je kriva. Tineta bi morala poslušati in se vrniti domov, ne pa obletati pol mesta in se naposled ujeti v zanko pri Kumrovi.

Toda, kdo more predvideti in uravnavati svojo usodo?

»Da, to je bila usoda,« vzvalovi v Aninih mislih zopet sivo modra voda, v ušesih ji zopet zašumi šum reke, ki je ni slišati, ker je zaradi sušnih dni ozka in plitva in lena in neslišna, zaradi bobneče-ga kovinskega hrupa tovarne.

Toda v njenih ušesih šumi: sivomodra, ledena, boleč občutek v ušesih, kakor da se ji zabadajo skozi bobnič nevidne igle naravnost v možgane.

Bolečina narašča in je tako huda, da se brizgne skozi Anine stisnjene ustnice v nehoten krik.

In ta krik prebudi Tineta.

»Mama?« je v skoku pri njej in se skloni nad-njo. »Kaj ti je? Ti ni odleglo? Prav nič odleglo?« vprašuje.

Ana pa samo strmi vanj.

»Tine,« zahrope.

»Zdravilo ti dam. Ta tableta,« vzame steklenič-ko s tabletami, »je proti bolečinam. Na, vzemi,« ji rahlo dvigne glavo, da bi lahko pila čaj.

SIVO MESTO

»To so draga zdravila,« hrope komaj slišno in razumljivo.

»Nič me ni stalo. Lekarnar je dober človek. In zdravnik tudi. Ko bi moral zdraviti samo reveže, bi bil najbrž tak revež kakor midva.«

Te besede zabolijo Ano.

»Ne solz, mama! Nisem hotel tega. Nekoč bo tudi najine revščine konec. Boš videla, da jo bo!«

»Ne bo! Prej bom umrla.«

»Ne boš! Ne smeš!«

»Tine,« zbira Ana moč, da bi Tinetu zaupala svojo nesrečo, a ne utegne, ker nekdo potrk.

Tonetova mati je.

»Dobro jutro! Je kaj bolje?« se drobna ženica skloni k Ani.

»Mislim, da je. Ponoči je spala mirno. Samo se-daj...« Tine ne ve, kako bi povedal. Zato reče: »Pravkar sem ji dal tableto.«

»Dober fant,« se ga dotakne ženica.

»Dober, dober,« hrope Ana.

»No, zdaj bom že jaz skrbela.«

»Boste pri mami?« pogleda Tine ženico.

»Bom. Seveda bom. Dokler ne bo na nogah, bomo skrbeli zanj.«

»Zelo ste dobri. Ne vem, kako vam bova z ma-mo povrnila?«

»Nisem prišla zaradi povračila,« pravi ženica. Ljudje si moramo vendar pomagati med seboj.

Tudi Ana ujame te besede. Že nešteto krat jih je slišala, a okušala jih je šele sedaj prvič.

»Danes jaz vam, jutri vi meni ali komu druge-mu. Kakor človek daje, tako se mu vrača.«

Zdaj, ko bo pri mami Tonetova mati, Tine lah-ko gre...

Na poti pod kolibo sprejme Tineta sonce, ki se preceja skozi srebrikaste tančice razblinjajočega se tovarniškega dima. Jutro je še. Sveže je, a ne mrzlo. Trava že izgublja poležani marčev zimski nadih in dobiva nežno pomladno aprilsko zelenino. Tudi vrbe ob reki odpirajo liste, listnato drevje pa je še vedno v brstenju in odmetava zadnje suhe

in tobačno rjave redke liste, ki so kljubovali no-vembrskemu in zimskemu vetru, kakor da se niti mrtvi ne morejo ločiti od vejic, ki so jih lansko pomlad odprle v življenje.

Najbrž bi ti listi še radi živeli, dočakali vnovič-na pomlad, vnovično poletje, vnovično življenje, kakor da bo kaj lepše, kaj bolj svetlo kakor življe-nje, ki so ga živeli in ki jih je izsušilo najbrž samo zato, da bi jih odvrгло v praznino smrti.

Toda življenje, večno prerajoče se življenje se ne meni za tako drobno smrt, kakor so redki po-zabljeni listi, ki jih je — ugasle pozabila sneti no-vemberska jesen.

Mrtvi listi, ki so se kakor v obupu držali vejic vso zimo v upanju, da bi oživeli, življenja ne mo-rejo pregoljufati.

In naposled, kaj bi tudi imeli od tega?

Nič novega, nič boljšega in nič bolj svetlega bi ne dočakali. Čakala bi jih ista usoda, ista žalostna komedija od svetlo zelenega pomladnega upanja preko potemnele zelene otožnosti poletja do rde-čega krika jeseni, ki jim da lahko samo smrt in praznino.

Listi niso cvet, ki ga dozori poletje v plod, ki skriva v sebi novo kal življenja, novo rast, novo drevo, in ki zato ni zapisan ves smrti.

Žalostno je biti ubogi list, suženj drevesu, su-ženj plodnemu cvetu.

Toda človek ni list in mlad človek kakor Tine še manj. V svoji pomladi je še in še daleč od rdečega spoznanja jeseni. Njegova pomlad je res bridka, vseeno pa je pomlad. Čeprav ve, da je za druge lepša, bolj mila, je v njem še vedno do-volj upanja, da bo postala sončna tudi njegova. Zato črne sence, naj se zaradi življenja, ki ga mora živeti, še tako zgrinjajo nad njegovo upanje, mu tega upanja ne morejo ugasniti ne pokopati.

»Zdaj je glavno, da ozdravi mama.«

Tako si govori in si želi, da bi našel danes kje za ves dan dela. Potem bi mu ne bilo treba tavati od vrat do vrat in trkali na vsa gosposka vrata v mestu.

»Da, to: delo za ves dan! In nekje, kjer bi ne bili preskopi!«

Kje naj bi to bilo, ne ve, čeprav pozna vse go-sposke ljudi in ve, da je skoro povsod enako in da zato posebne izbire nima, kakor da začne kar pri hišah blizu tovarne.

In že pritiska na zvonce.

A zaman.

»Nič ne bo,« že čez dobro uro nagubanči čelo.

Sicer pa je takih jutranjih začetkov vajen. Pre-zgodaj je šel ven. Gospe šele zapuščajo tople po-stelje. Nekatere je spravilo pokoncu šele njegovo zvonjenje. Takrat pa ženske, ki rade poležujejo, ni-so prijazne.

»Zares, ura ni niti devet.«

Natančno pet minut pred deveto kaže ura na še bolj stari fužinarski cerkvi.

»Pred deseto se na nobena gosposka vrata ne spleča trkati.«

Tine ne ve, kaj bi. Ve samo to, da bo ta ura dolga.

Iz bližnje gostilne je slišati kreg. Še preden pri-de Tine do tja, nastane na gostilniškem pragu gne-ča in hrup hripavo pijanih glasov.

»Suni ga že, rdečkarja prekletega!«

»Kdo bo mene suval? Ti, ajmohtar usmrajeni!«

To je Verkmanov glas.

»Naloži mu jih na gobec!«

Kar poizkusi! A si potem zapiši, da ne pozabiš!«

»Suni ga! Suni! Kaj čakaš?«

»Na, prekleti rdečkar!«

Slišati je plosk udarec in že se prikaže na pragu visoka Verkmanova postava, a za njegovim hr-btom nekaj parov težkih rok. Takoj nato omahne Verkman čez prag, kakor da ga je nekdo sunil z nogo in se znajde na cesti.

Tine bi stopil k njemu, a Verkman se pobira že sam, gneča na pragu pa je izginila v vežo in za-loputnila vrata za seboj.

»V tej bajti so nam skuhami smrdljivi ajmoht' in z njim zasmradili vso dolino. A še smo tu! Še! In tudi Stalin pride! Zapišite si, kaj vam pravim, jaz, Verkman!... Verkman, ki ni vrgel puške v koruzo kakor vi, kakor ti, Smolič prekleti! Rene-gat! Odpadnik! Oportunist, ki si se prislinil k ajmohtu', da smrdiš kot leviatan...«

Sto let socialističnega gibanja v Sloveniji

Mi se ne čudimo. Vemo pa, da se prej delavske in obrtniške razmere ne bodo predrugačile, preden vpliv kapitalističnih časnikov na merodajne kroge ni uničen. Kadar pa bo enkrat resnica zmagala in laž svoje kraljevanje izgubila, potem šele se bode zdaj zaničevanim obrtnikom, kmetovalcem in delavcem pot k svobodi in blagru odprla, potem šele bodo smeli njih dela sad, s katerim zdaj vladajoče ... lenuhe rede, sami zase uživati.

Tako je »Ljudski glas« v tem obdobju opravljal nalogo delavskega glasila, ki je kmalu imelo 600 stalnih naročnikov, a v »buržoazijskih krogih«, kakor je kasneje poročal poročevalec, »imel je kmalu veliko število nasprotnikov, ker bičal je neusmiljeno indolencijo slovenskih politikarjev in prevzetnost meščanov, kateri so hoteli posnemati plemstvo«.

In dalje:

»Tudi z vladó bil je list hud boj in marsikateri številki skrajšal je državni pravdnik pred časom življenja. Ko je list začel pečati se s socialnim vprašanjem ter jel tolmačiti delavcem socializem, planili so ljubljanski špisarji, kakor bi jih gad vpičil, in še bolj so se penili od jeze, ko so začeli obrtniki sklicevati ljudske shode, na katerih se je zbralo vselej 500 do 600 poslušalcev. Govorili so večinoma Železnikar, Regali, Šturm, Tuma in drugi.«

Ta list bi Železnikar rad v celoti spremenil za glasilo Delavskega izobraževalnega društva v Ljubljani, oziroma svojega obrtniško-delavskega kroga in se ga zato skušal celo polastiti, kar se mu je naposled delno tudi posrečilo, saj je postal listov upravnik in solastnik.

Toda Železnikarjevo upravnništvo in solastništvo pri »Ljudskem glasu« je trajalo le nekaj mesecev. »Lopovske afere agentprovokatorjev Stellmacherja in Kammererja na Dunaju vplivale so na oblastne organe in na omejeno buržoazijo tako globoko, da so odslej krstili vsakega anarhistom, kdor se je predrznil samo svobodneje misliti.« Zadoščala je samo ovadba, kaka »nepremišljena beseda«, ki je prišla oblasti na uho, pa je ovajeni lahko prišel za zaple. Ker so prav tako kakor v Grazu, Zagrebu in drugod v tistih časih krožili tudi na takratnem Kranjskem podobni anarhistični in socialistični letaki in časopisi, je bila za slehernega, ki bi jih razširjal ali ki bi jih našli pri njem, nevarnost, da bo obtožen in obsojen po posebnem zakonu proti »anarhistom«. Žrtev take gonje je postal tudi France Železnikar, o čemer poroča kronist:

»Leta 1884 bile so v Ljubljani volitve v občinski zastop. Kandidoval je tudi čevljarški mojster Žitnik in njemu je rekel sodrug Železnikar, da on (Žitnik) ni zmožen zastopati obrtnike. Te besede spravile so občutljivega čevljarja v tako jezo, da je takoj sklenil maščevati se. V ta namen ovadil je pri sodniški sodruga Železnikarja, češ, da je rabil ta po umoritvi ruskega carja leta 1881 pred njim take besede, ki so obsežale veleizdajstvo. To se je zgodilo ravno v tistem času, ko so tudi po vsi Ljubljani iskali neke — baje revolucionarne letake. Dne 21. aprila 1884 našli so nekaj spisov pri sodrugu Tumi, ter so ga takoj zaprli. Pri Železnikarju pa je bila hišna preiskava popolnoma brezuspešna in ta je trdil, da se sploh nikdar ni pečal s takimi stvarmi. A vendar je bil tudi Železnikar še istega dne ob 11. uri zvečer na ulici aretiran po ukazu državno-pravdniškega zastopnika Pajka in to radi denunciacije Žitnikove ...«

Proces proti »krvavcem«

Aretacija Železnikarja 21. aprila 1884 je prekinila njegovo delovanje. On in prav tako aretirani čevljar Ferdinand Tuma sta bila »že dolgo na sumu, da sta v zvezi s socialisti in anarhisti, ki so se pojavili po Peukertovem obisku tudi v Ljubljani«. Tuma je ovadil vajenec. Pri njem so preiskovalci našli v neki stari peči v drvarnici večje število socialističnih tiskovin. Dne 8. junija 1884 pa so morali pred preiskovalnega sodnika še krojač in najemnik gostilne »Pri metliškem vinu« Franc Šturm, krojaški pomočnik Franc Dekval, čevljarška pomočnika Viktor Hönigmann in Jože Breškvar ter knjigovez pri Kleinmayer-Bambergu in bivši načelnik ljubljanskega Delavskega izobraževalnega društva Edvard Kriegl. Preiskovalni sodnik jih je obtožil veleizdaje in jim prebral zaporno povelje, potem pa so jih odpeljali v zapore na Zabajku, kjer sta bila zaprta tudi Železnikar in Tuma.

Za varno življenje v prometu

V Sloveniji je bilo lansko leto v prometnih nesrečah telesno poškodovanih nad 600 otrok. Pri tem je ugasnilo na čestah 25 otroških življenj, mnogi pa so postali invalidi.

»Otroci smo za samostojen korak v prometno življenje še nesposobni. Pogosto pozabljamo, da je prepovedano igrati se na prometnih površinah in da je nevarno prečkati cesto kjerkoli in ob vsakem času. Učitelji in starši nas učijo pravilnega ravnanja v prometu, vendar prosimo tudi vas: »Ne ogrožajte naših življenj na cestah.«

S takim apelom se bodo otroci obrnili na voznike mo-

tornih vozil in na vse koristnike cest 17. junija, ko praznujemo vsako leto dan varnosti. Na zadnji seji občinske komisije za varnost in vzgojo v prometu so se menili o programu prireditev in akcij ob tem dnevu. Na osnovnih šolah naj bi izvedli razna tekmovanja s kolesi in skiroji, pionirji — prometniki bodo na prometnih križiščih in na prehodih za pešce delili letake z apelom vsem, da bi na

cesti pazili na otroke. Ob 9. uri pa naj bi predvidoma prometni miličniki ustavili promet pred železniško postajo. Učenci pa se bodo ob tej priliki zahvalili vsem, ki skrbijo za njihovo varnost.

Ob priliki praznovanja dneva varnosti bodo podelili srebrne in zlate značke mladim prometnikom, posebne našitke pa tudi po štirim najboljšim učencem pri prometni vzgoji v posameznem razredu.

V predšolskih ustanovah bodo imeli roditeljske sestanke, na katerih nameravajo opozoriti starše, kako naj doma poskrbijo za pravilno prometno vzgojo. Seveda pripravljajo tudi druge akcije in prireditve.

Na seji komisije so govorili tudi o tem, kako je potekalo v naši občini I. republiško tekmovanje »Kaj veš o prometu«. Čeprav se ekipe iz naše občine na tekmovanju gorenskih šol glede na objektivne vzroke niso uvrstile med najboljše, saj je bila ekipa mlajših pionirjev na četrtem mestu, ekipa starejših pionirjev pa na zadnjem, petem mestu, pa je bil namen vseeno dosežen. Na vseh osnovnih šolah se je na to tekmovanje pripravljalo in tudi tekmovalo 870 otrok.

T. L.

Misel

Vse naše vrline so na slabih nogah in dvomljive, najsi so dobre ali slabe, in vse so odvisne od naključja.

Ko začne strasti cveteti, ljubijo ženske ljubimca, ko pa strasti že starijo, ljubijo ljubezen.

Napuh ima, tako kot druge strasti, svoje čudne strani: človeka je sram priznati, da je ljubosumen, a se ponaša s tem, da je bil ljubosumen in da je to zmožen biti.

La Rochefoucauld

Nov vozni red na avtobusnih linijah

Prometno podjetje Ljubljana transport, poslovna enota Jesenice, obvešča potnike, da velja od 1. 6. 1969 dalje nov vozni red na vseh avtobusnih linijah. Vozni red je objavljen v posebnih knjižicah, ki so v prodaji v turističnih birojih na Jesenicah in v Kranjski gori, pri balgajni enoti na Jesenicah, na avtobusni postaji v Ljubljani ter pri sprevodnikih na avtobusih.

Od sedanjega voznega reda se novi bistveno razlikuje le pri linijah, ki potekajo iz Rateč oz. iz Kranjske gore v Ljubljano in nazaj. Vse te linije bodo vozile po avtocesti. Ker se s tem znatno skrajša čas vožnje, se spremene tudi odhodi, ki bodo v smeri proti Ljubljani iz Rateč ob 6.03, 8.03 in 14.03, iz Kranjske gore ob 6.13, 8.13, 14.13 in 20.03, z Jesenic pa ob 6.45, 8.45, 14.45 in 20.35. V povratku proti Kranjski gori in Ratečam bodo odhodi z Jesenic ob 11.02, 13.02, 19.02 in 0.14. Uvedena je tudi zveza ob 22.30 iz Ljubljane na Bled in ob 23.47 z Bleda proti Jesenicam in Kranjski gori. Zaradi boljših zvez z avtobusi, ki vozijo proti Ljubljani, Kranjski gori in v druge smeri, so pa vnešene tudi manjše spremembe na ostalih linijah.

Potnikom priporočamo, da si nabavijo nove vozne rede.

Društvo knjigovodij praznuje

26. marca je minilo deset let, odkar so se v zgornjih prostorih Kazine na Jesenicah zbrali knjigovodje in ustanovili društvo knjigovodij. Delo v društvu je kmalu začelo. Začeli so izdajati svoje glasilo, ki je v pomoč članom društva pri njihovem delu, razen tega pa knjigovodje informira o vseh aktualnih vprašanjih s področja njihove dejavnosti.

Iz podatkov, objavljenih v 4.—5. številki, je razvidno, da društvo šteje že 550 članov, upravni odbor pa 24 članov. Akciji za pridobivanje novih članov je sledila vrsta strokovnih predavanj, tečajev in seminarjev, izletov in poučnih ekskurzij.

Stanko Ravnik, ki je bil pred desetimi leti med pobudniki za ustanovitev društva knjigovodij, je napisal v uvodnem članku, da je bila

glavna skrb ter naloga društva v tem, da pomaga knjigovodskemu kadru pri vodenju gospodarstva v delovnih organizacijah.

V sedanjem obdobju je še dosti nalog, ki jih bo moralo opraviti društvo knjigovodij, saj ugotavljajo, da marsikje še vedno niso dovolj aktivni. Prizadevali si bodo, da v prihodnje navežejo tesne stike tudi z drugimi strokovnimi organizacijami. Društvo knjigovodij Jesenice je v zadnjih desetih letih uspešno delovalo z društvom knjigovodij Slovenije v Ljubljani, pa tudi s sosednjimi društvi knjigovodij. Vsestranska in dobra povezava pa bo društvu le v prid pri izpolnjevanju zelo obsežnega delovnega načrta. K njihovem jubileju jim iskreno čestitamo in želimo še veliko delovnih uspehov!

Dokumenti in slike o 50-letnem razvoju

V soboto ob 18. uri so v novih poslovnih prostorih trgovskega podjetja MURKA nasproti železniške postaje odprli že drugo zgodovinsko dokumentarno razstavo in sicer pod naslovom 50 let ZKJ, SKOJ in sindikatov. Razstavo je pripravil Gorenjski muzej iz Kranja, na Jesenicah pa jo organizirajo družbenopolitične organizacije občine in tehnični muzej Železarne. Nekaj sto fotografij in fotodoku-

mentov prikazuje razvoj Partije, SKOJ in sindikata v preteklih petdesetih letih.

Razstavo so odprli s kratkim kulturnim programom, ki ga je izvajal moški zbor JEKLAR jeseniških železarjev. O razvoju ZKJ pa je govoril sekretar občinskega komiteja ZKS Pavel Lotrič, ki je tudi odprl razstavo. Razstava je odprta vsak dan od 9. do 12. in od 14. do 19. ure, do vključno 3. junija.

Prazna gledališka dvorana, kronična bolezen Jeseničanov

V soboto 24. t. m. je občinska konferenca ZMS Jesenice organizirala v okviru proslavljanja dneva mladosti in rojstnega dne maršala Tita ter 50-letnice ZKJ, SKOJ in sindikata slavnostno akademijo. Ob tako pomembnem praznovanju in ob razmeroma dobri propagandi, so bili organizatorji znova razočarani. V dvorani je sedelo okrog 80 ljudi, medtem ko je bilo nastopajočih čez sto.

V nekoliko skrajšanem programu je v prvem delu nastopil mladinski zbor srednjih šol, v drugem pa ansambel narodnih plesov in pesmi

DPD Svoboda Tone Čufar, medtem ko je imel pred akademijo pred gledališčem pihalni orkester jeseniških železarjev enourni promenadni koncert.

Pojav prazne dvorane ob praznovanju različnih obletnic in praznikov je že tako pereč, da bi bilo prav, da se s tem vprašanjem soočijo tudi družbenopolitične organizacije in drugi dejavniki. Analiza naj pokaže, ali je tu vprašanje naše zavesti oziroma nezainteresiranosti ali neinformiranosti ali kaj. In končno, kje je bila ob svojem prazniku naša mladina?

Ciciban riše

V torek, 27. t. m. so v avli kulturnega doma ob prisotnosti številnih vzgojiteljev ter zastopnikov društev in organizacij Javornika in Koroške Bele odprli razstavo izdelkov otroških vrtcev štirih gorenjskih občin pod naslovom CIBAN RIŠE. Razstavo je odprl direktor zavoda za pedagoško službo v Kranju Ferdo Bem, ki je med drugim povedal, da so v posameznih otroških vrtcih za pripravo

tako obsežne razstave vložili veliko truda in navora. Za njim je spregovoril tudi upravitelj osnovne šole Koroška Bela Teodor Kreuzer in povedal, da je komisija prejela v oceno kar 1600 izdelkov, izbranih pa je bilo 140. Za razstavo vlada zlasti med vzgojitelji pa tudi med občani precejšnje zanimanje, zato menijo, da bo lepo obiskana. Razstava bo odprta do 1. junija vsak dan od 9. do 19. ure.

Kranjska gora se uvršča med svetovno znana smučišča

Največja smučarska prireditev za moške v alpskih disciplinah POKAL VITRANC je že davno za nami. Toda organizacijski komite ne miruje. Urejšajo račune, istočasno pa že mislijo na prihodnjo prireditev, ki bo 21. in 22. januarja v Kranjski gori. Termin je vsekakor ugoden, toda žal med tednom, zato so priprave nekoliko drugačne, predvsem glede kadrovske zasedbe.

Na zadnji seji so ugotovili, da ima prireditev premajhno podporo od zunanjih dejavnikov. Razen predsednika občinske zveze in skupščine občine Jesenice se povabljeni niso udeležili prireditve, niti se ni nihče zanimal, kako je celotno tekmovanje uspelo. Čudno je, da niti slovenska, še manj pa jugoslovanska smučarska zveza ne kaže dovolj zanimanja za to zanimivo in največjo smučarsko prireditev, ki uživa izven naših meja velik ugled in se po zadnjih podatkih že uvršča med svetovno znana imena Kitzbühel, Wengen itd. Član organizacijskega komiteja so se zavzeli, da tudi v bodoče morajo storiti vse, da prireditev obdrži takšno kvaliteto kot do sedaj.

Na zadnji seji so tudi ugotovili, da je potrebno urediti nova smučišča na pobočjih

Zaključeni boji pred 50. leti

28. maj 1919 je bil odločilen v naših bojih za severno mejo. Ta dan se je namreč začela dobro pripravljena ofenziva, ki je na vsej črti poglajala nasprotnika v beg in v nekaj dneh so naše čete zasedle vse ozemlje na severu, kjer je prebival naš slovenski rod.

Tega dneva se posebno dobro spominjajo preživeli prostovoljci iz teh časov, saj so se s to zadnjo ofenzivo zaključili boji, ki so trajali od zloma stare avstroogrske monarhije to je od zadnjih dni oktobra leta 1918 pa do zaključka ofenzive v prvih dneh junija 1919. Nesebično so v teh bojih sodelovali prostovoljci od vsega začetka in doprinesli svoj delež pri utrditvi naše severne meje.

Prav v času tega pomembnega jubileja prejemajo številni prostovoljci odločbe od organov občinskih skupščin, odločbe v katerih so naznačene pravice in ugodnosti, ki jih jim nudi republiški zakon o borbah za severno mejo iz leta 1918/1919. Vsi oni, ki so predložili zahtevek za priznanje teh pravic in, ki so tudi predložili ustrezno dokumentacijo že imajo odločbe v rokah. Nekoliko bolj zamudno je za one, ki nimajo nikakih listin iz teh časov in predlagajo zaslisanje prič, ki naj potrdijo resničnost njihovih podatkov.

Tudi oddelek za družbene službe na Jesenicah je že izdal precejšnje število odločb ostarelim prostovoljcem, za ostale pa je delo v teku in upajo, da ne bo dolgo, ko bodo sprejeli odločbe vsi, ki so do tega upravičeni.

Bukovnika in Brsnine ter, da se na vsak način proge trasirajo tako, da bodo vsi cilji izpeljani do ceste. To bo predvsem ugodno za gledalce in snemalno ekipo TV, ki bo končno ta veliki športni dogodek prenašala prek malih ekranov.

V ta namen so že smučarski strokovnjaki prehodili celotni teren, napravili skice in posnetke. Novi teren ustreza vsem zahtevam FIS-a. Proge za slalom in veleslalom pa je možno urediti v območju Brsnine in Bukovnika. Slalomski progi bi imeli okoli 200 m višinske razlike ter primeren naklon od 16 do 26° v poprečju 23°, kar ustreza sedanjim program na »esu«. Tudi oba veleslaloma sta izvedljiva po novih terenih. Prva

(nadalj. na 12. str.)

Koroški pevci gostujejo na Breznici

V nedeljo 1. junija ob 15. uri popoldne se bodo v dvorani na Breznici predstavili pevci s Koroške. Enajstčlanski moški pevski zbor JEPA ob Baškem jezeru bo izvajal program koroških narodnih pesmi, pod vodstvom pevovodja Franca Rauterja. — Spet se nam je ponudila prilika, da navežemo tesne stike s pevskim zborom, ki ga sestavljajo pevci s Koroške. Na koncert koroških pevcev še posebej opozarjamo in prav je, da v znak solidarnosti napolnimo prostrano

dvorano na Breznici. S pevskim zborom JEPA namerna navezati stike poleg Svobode Žirovnice tudi združeni pevski zbor Jesenice, to pa pomeni, da srečanje s tem pevskim zborom s Koroške ne bo zadnje in da se bomo z njimi še večkrat srečali in tako utrdili medsebojne vezi.

K številnemu obisku vabita prebivalce Žirovnice, pa tudi ostale občane jeseniške in radovljiške občine Svoboda iz Žirovnice in druženi pevski zbor Jesenice.

Srečanje z našimi zbori

TRINAJST ZBOROV — ČEZ 500 PEVCEV NA OBČINSKEM SREČANJU PEVSKIH ZBOROV

Občinska Zveza kulturno prosvetnih organizacij Jesenice pripravlja za soboto 31. t. m. ob 18. uri SREČANJE Z NAŠIMI ZBORI v dvorani gledališča Tone Čufar. To je neke vrste pregled zborovske dejavnosti v občini ob zaključku tedna mladosti in ob 50-letnici ZKJ, SKOJ in sindikatov ter ob 100-letnici naše Železarne.

Na srečanju se bo predstavilo 12 zborov in sicer štirje pionirski, pet mladinskih in trije odrasli pevski zbori ter vokalni kvartet in solist. V vseh zborih nastopa čez 500 pevk in pevcev.

Iz osnovne šole Prežihov Voranc nastopa pionirski in mladinski zbor pod vodstvom zborovodja Janka Pribošiča, ravno tako iz osnovne šole Tone Čufar, pionirski zbor pod vodstvom Ljubice Mali in mladinski pod vodstvom Poldeta Ulaga. Osnovno šolo Koroška Bela zastopa pionirski zbor, ki ga vodi Ljubica Mali, osnovno šolo Žirovnica mladinski zbor pod vodstvom Marjana Jemca in osnovno šolo Kranjska gora vokalni kvartet in solist, ki jih vodi Janez Mlakar. Iz DPD Svoboda Javornik — Koroška Bela nastopa ritmično glasbena skupina pod vodstvom Marije Malej in mladinski zbor pod vodstvom Lojzeta Vengarja. Kot zadnji predstavnik šolske zborovske dejavnosti nastopa mladinski zbor srednjih šol pod vodstvom Janka Pribošiča. Od odraslih zborov se bo na srečanju predstavil JEKLAR — moški zbor jeseniških železarjev pod vodstvom Poldeta Ulaga in ženski zbor ter mešani zbor Jesenice, ki ju vodi zborovodja prof. Milko Škoberne.

Ta izredno kulturna manifestacija je ponoven dokaz zelo razgibane kulturno amaterske dejavnosti tako v naših šolah, kakor izven, čeprav še to ni vse, kar bi lahko zmogla v pogledu vokalno glasbene dejavnosti naša občina. Na srečanju pogrešamo predvsem zbor iz Gornjesavske doline, kjer so pred leti delovali še trije zbori, danes pa je v vsej dolini ta dejavnost zamrla. Vendar organizator pričakuje, da bo sobotno srečanje spodbudno vplivalo tudi na ostale šole in terene, kjer pevske zborov nimajo.

Uspela prireditev za memorial Stanka Zupana

Atletski klub Jesenice je letos že tretjič zapored izvedel štafetne teke po ulicah Jesenic za memorial Stanka Zupana. Atleti se s to prireditvijo spominjajo uspešnega predvojnega jeseniškega tekača na dolge proge in odločnega borca za našo socialno in narodno osvoboditev. Stanko je bil hkrati športnik in človek klenega značaja. Po trpljenju in hudih mukah, ki jih je prestopal v raznih nemških taboriščih in zaporih, je bil januarja 1945 obsojen na smrtno kazen pred celovskim senatom. Aprila 1945. leta so gestapovci Stanka odpeljali iz graških zaporov. Za kraj Stankove smrti in njegov grob sorodniki kljub vztrajnemu prizadevanju še do danes niso zvedeli. Športniki se Stanka Zupana vsako leto s hvaležnostjo in ponosom spominjamo z atletsko prireditvijo, ki je postala že tradicionalna.

Letošnja prireditev, ki je bila pretekli petek 23. maja, je pokazala, da je pridobila tudi na popularnosti. Čufarjev trg je bil poln gledalcev in tekmovalcev, pa tudi cesta do železniške postaje je bila lep okvir prireditve s številnimi gledalci. Tudi v pogledu rezultatov je prireditev dobro uspela. Znatno so bili izboljšani lanski rezultati v posameznih kategorijah.

REZULTATI:

UČENCI OSNOVNIH ŠOL (roj. 1954, 1955) 5 x 200 m — 9 ekip: 1. OŠ Žirovnica 2:47,8 (1968 najboljši čas 2:58,5), 2. OŠ Tone Čufar I. 2:54,4, 3. OŠ Koroška Bela I 2:55,2, 4. OŠ Tone Čufar III. 2:56,4, 5. OŠ Tone Čufar II. 2:56,8.

UČENKE OSNOVNIH ŠOL (roj. 1954, 1955) 5 x 200 m — 11 ekip: 1. OŠ Žirovnica I. 3:07,6 (1968 najboljši čas 3:12,6), 2. OŠ Koroška Bela I. 3:08,2, 3. OŠ Prežihov Voranc 3:17,3, 4. OŠ Žirovnica II. 3:17,7, 5. OŠ Koroška Bela II. 3:19,3.

Uvrstitev osnovnih šol v seštevku:

1. OŠ Žirovnica I. 5:55,4 (1968 najboljši čas 6:11,1), 2. OŠ Koroška Bela I. 6:03,4, 3. OŠ Prežihov Voranc I. 6:16,2, 4. OŠ Žirovnica II. 6:17,1, 5. OŠ Tone Čufar I. 6:24,3.

DIJAKINJE SREDNJIH ŠOL, 5 x 200 m — 5 ekip: 1. Gimnazija — III. ekipa, 3:20,0 (1968 najboljši čas 3:14,1), 2. Gimnazija — I. ekipa, 3:21,0, 3. SZD Jesenice 3:22,3, 4. ŽIC Jesenice 3:22,6, 5. Gimnazija II. ekipa 3:44,8.

STANKO ZUPAN

CLANI DELOVNIH ORGANIZACIJ, 5 x 400 m — 1 ekipa: 1. strojne delavnice, železarna Jesenice, 5:11,5 (1968 najboljši čas 4:57,3).

CLANI ŠPORTNIH ORGANIZACIJ IN DIJAKI, 5 x 400 m — 7 ekip: 1. TVD Partizan Kamna gorica 4:47,5 (1968 najboljši čas 4:48,4), 2. AK Jesenice 4:48,9, 3. Gimnazija I. ekipa 5:00,6, 4. ŽIC Jesenice 5:07,8, 5. Gimnazija II. ekipa 5:19,2.

Skupaj je nastopilo 165 tekmovalcev iz 12 šol in organizacij.

Osnovna šola Žirovnica je trikrat zapored osvojila prehodni pokal Obk ZMS Jesenice in tako zaslužen oboga-

tila svojo zbirko številnih športnih trofejev.

Prav tako uspešna je bila ekipa strojnih delavnic železarne Jesenice, ki ni bila nikoli resno ogrožena. Precej neresno pa so to pot tekmovala dekleta ŽIC, ki so doslej dvakrat zapored suvereno zmagale, letos pa so morale lep pokal tovarniškega odbora sindikata železarne Jesenice prepustiti dijakinjam jeseniške gimnazije.

Na progi 5 x 400 m so jeseniški atleti vodili hudo borbo s Kamnogoričani. Jeseničani so do zadnjih metrov vodili, tik pred ciljem pa Stres ni vzdržal, mimo njega se je pogljal član ekipe iz Kamne gorice Hafnar. Pokal OZTK Jesenice so Jeseničani spet morali oddati Kamnogoričanom, ki so bili okrepljeni s Skofjeločanoma Hafnarjem in Marnom.

Videli smo lepe in res prave športne borbe, ki so bile vredne memoriala Stanka Zupana in tedna mladosti.

Vibr

Tekmovanje ribičev

Pred tednom je bil v Završnici šesterboj Gorenjske ribiške zveze. To so bile izbirne tekme za republiško tekmovalstvo Slovenije v suhih disciplinah.

Tekmovali so člani in mladinci ribiške družine Jesenic, Bled in Radovljica. Žal iz Kranja in Trziča ni bilo nikogar.

Pri članih so se posamezne družine uvrstile: 1. Jesenice, 2. Bled, 3. Radovljica. Mladinci: 1. Bled, 2. Jesenice.

Člani posamezno: 1. Ulčar, Jesenice, 2. Filej, Bled, 3. Zalkar, Jesenice.

Jeseniških ribičev je bilo kljub temu, da jih je zelo veliko, na tekmovalstvu le pet.

Alpinističnemu odseku Mojstrana dva naslova

Planinska zveza Slovenije priredi v spomin ponesrečenim alpinistom vsako leto tekmovalstvo v veleslalomu, ki se ga lahko udeležijo le člani alpinističnih odsekov in velja tudi kot državno prvenstvo za registrirane alpiniste. V nedeljo, 25. t. m. so se pod Jalovcem zbrali številni alpinisti, saj je na odličnem snegu startalo čez 90 tekmovalcev.

Proga je imela 29 vratic, 200 m višinske razlike in okrog 750 m dolžine. Razveseljivo je posebno to, da se je dvignila poprečna kvaliteta tekmovalcev že kar na zaviljivo višino. S tem je tudi

dosežen namen te prireditve, ki naj vzbudi vse večje zanimanje za tekmovalno smučanje med alpinisti.

Borba za prvo mesto in za prvo mesto moštva je bila zelo huda. Izkazala se je Mojstrana, ki ima v svojih najboljših plezalcih tudi odlične smučarje. — Košir, Mlekuz in Kofler so zelo izenačeni tekmovalci, ki so prinesli Mojstrani obe lovoriki, prvo mesto med posamezniki in v moštvu.

Izmed petnajstih moštev, ki so se potegovala za prvenstvo, so se izkazali tudi Tržičani z drugim mestom in Jesenice s tretjim.

REZULTATI: 1. Košir, AO Mojstrana, 55,7, 2. Jamnik, AO Kranj, 56,4, 3. Kofler, AO Mojstrana, 57,0, 4. Mlekuz, AO Mojstrana, 57,4, 5. Primožič, AO Tržič, 58,4, 6. Svab, AO Tržič, 58,8, 7. Stupnik, AO Matica Ljubljana, 59,0, 8. Praček, AO Jesenice, 59,6, 9. Rataj, AO TAM Maribor, 1,00, 10. Krmelj, AO Tržič, 1,00,2, 15. Polajnar, AO Jesenice, 1,03,1, 19. Balant, AO Jesenice, 1,03,8, 23. Iztok Polak, AO Jesenice, 1,05,0, 34. Milan Polak, AO Jesenice, 1,07,7.

MOSTVA: 1. AO Mojstrana, 2,50,1, 2. AO Tržič, 2,57,4, 3. AO Jesenice, 3,08,4.

Vreme je bilo odlično, proga lepa in je vzdržala vseh 90 tekmovalcev, sneg pri zadnjih številkah je bil še celo boljši kot pri prvih.

Veleslalom pod Planjavo

Smučarski klub Izletnik iz Celja prireja vsako pomlad za prvomajske praznike veleslalom na Okrešlju nad Logarsko dolino. Letos je bilo za prvi maj še preveč snega in nevarnost plazov, zato so prireditev preložili na 25. maj in sicer pod Planjavo na koncu Logarske doline.

Z Jesenic je odpotovalo zelo močno zastopstvo na to priljubljeno tekmo. Startali so dvakrat na kratki, 500 m dolgi progi s 100 m višinske razlike in 19 vratic.

Na startu so bili razen Jakopiča vsi najboljši jugoslovanski smučarji, zato je uspeh naših članov zelo pričljiv. Vreme je bilo lepo,

sneg zelo hiter in proga v dobrem stanju. Startalo je čez 60 tekmovalcev.

REZULTATI — CLANI: 1. Gašperšič, Jesenice, 60,8,10, 2. A. Klinar, Jesenice, 61,9, 3. M. Klinar, Jesenice, 62,2, 5. Pesjak, Jesenice, 62,7, 5. Židan, Jesenice (Kr. gora), 63,8, 5. a/ Gazvoda Branik, 63,8.

STAREJSI MLADINCI: 1. Pirnat, Branik, 64,7, 2. Jaunik, Branik, 65,0, 3. Straus, Jesenice, 65,4, 4. Albreht, Jesenice, (Kr. gora), 65,5.

CLANICE: 1. Pirnat, Branik, 2. Matvoz, Fužinar.

MLADINKE: 1. Žuraj, Branik, 2. Gazvoda, Jesenice (Kr. gora), 5. Krušic, Jesenice.

-il

Janez Krušic

Smučarska tura v Zillertalske alpe

(nadaljevanje in konec)

V lepi smuki smo privozili na Riepen škrbino (3092 m) vsak primerno svojim sposobnostim. Po uspešnem vzponu na Olperer (3476 m) bi se odtod lahko v najkrajši smeri vrnili do koč. Toda časa je bilo še dovolj, razpoloženje pa na višku. Zakaj ne bi osvojili še bližnji tritisočak Gefrorene Waudspitze (3268 m)? In že smo prtili vkreber proti drugemu cilju. Na grebenu smo pustili smuči in nadaljevali vzpon po ostri, delno izpostavljeni grebenski rezi. Na sorazmerno lažje dostopnem vrhu je bilo kar precej obiskovalcev. Vrnili smo se nazaj do depoziranih smuč in odpeljali prek čudovitih vesin Tux ledenika proti koči. Vožnja je bila nepozabna, smo nato

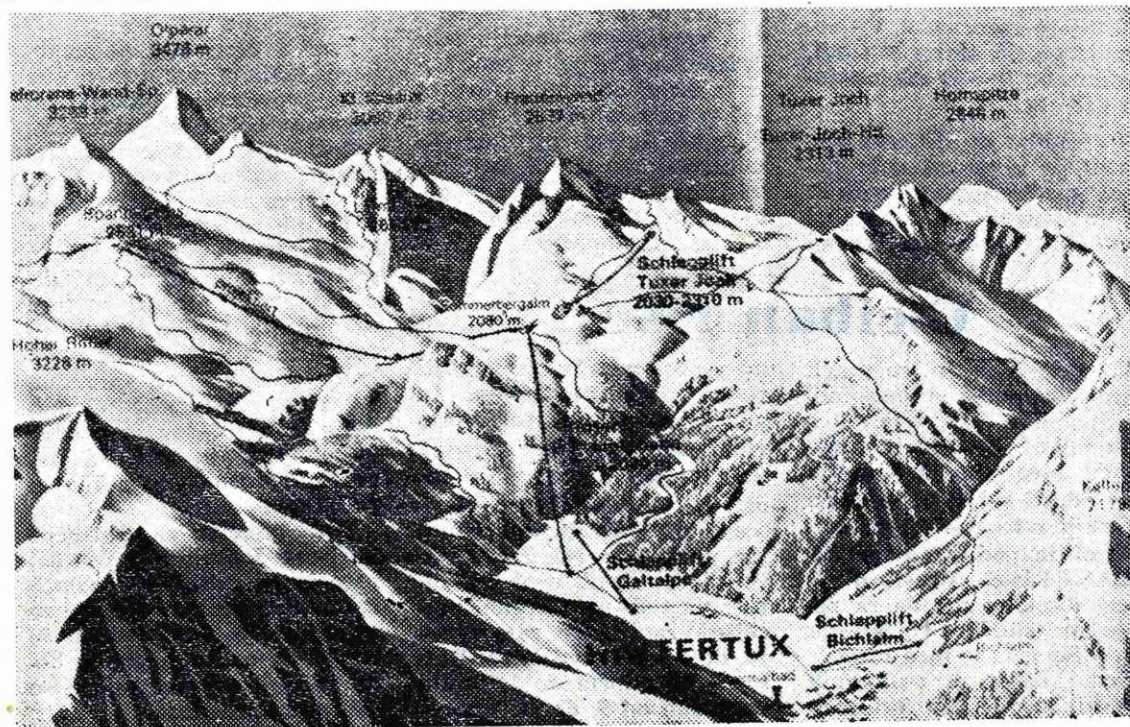
ugotovili soglasno. Ob koči smo se sestali tudi z Beograjčani, ki so se razen Rastka in Brankice še isti dan vrnili v dolino in se drugi dan odpeljali prek Brennerja domov. Kar težko sem jih razumel, da so prevozili 600 km daljšo pot kot mi samo zato, da so obiskali le Spanagel koč v Zillertalskih Alpah. V gorah se udeležuje pač vsak po svoje...

V koči sta oskrbnik in kuharica že ugotovila, da z nami zaradi lastne zaloge konzerv ne bosta imela veliko služka. Pobralla sta nam iz naših ležišč skoraj vse odeje in zahtevala takojšnje plačilo prenočnin. Skrajno neprijazno obnašanje oskrbnika, kakršnega pri nas nismo vajeni in je tudi v tujih gorah le

redkost, je najbolj razburila Petra in Rada. Komaj smo ju pomirili, saj ni vredno, da bi

si kvarili zaradi nevljudnega oskrbnika lepe spomine na Zillertalske Alpe.

Naslednje jutro (sobota 3. maja) smo bili spet zgodaj na nogah. Le Rastka in Bran-

Kaj bomo gledali v kinu

Kino RADIO

31. maja in 1. junija amer. film **TARZAN IN NJEGOV SIN**, v režiji Richolda Thorpeja, v glavni vlogi Johy Weissmüller, ob 17. in 19. uri.

2. junija madž. barvni CS film **POBEG KRALJA**, v režiji Maki Karolija, v glavni vlogi Ivan Darvaš, ob 17. in 19. uri.

3. in 4. junija amer. barvni CS film **BOSONOGA V PARKU**, v glavni vlogi Robert Redford, ob 17. in 19. uri.

6. junija franc. barvni CS film **OBREKOVANJE**, v režiji Andrey Cayatta, v glavni vlogi Emanuelle Riva, ob 17. in 19. uri.

7. junija amer. barvni CS film **VERA CRUS**, v režiji Roberta Oldricsha, v glavni vlogi Gary Cooper, ob 17. in 19. uri.

Kino PLAVŽ

31. maja in 1. junija amer. barvni CS film **BOSONOGA V PARKU**, ob 18. in 20. uri.

2. in 3. junija amer. film **TARZAN IN NJEGOV SIN**, ob 18. in 20. uri.

4. junija amer. barvni film **MARNI**, ob 18. in 20. uri.

5. in 6. junija amer. barv. CS film **PIROTI IZ MOON-FLEETA**, ob 18. in 20. uri.

7. junija franc. barvni film **OSAMLJENA VOLČICA**, ob 18. in 20. uri.

Kino DOVJE

31. maja amer. barvni CS film **GRAND PRIX**.

1. junija ital. barvni film **TIHI BILL**.

5. junija amer. barvni CS film **TARZAN IN NJEGOV SIN**.

7. junija amer. barvni CS film **PIRATI IZ MOON-FLEETA**.

Kino ZIROVNICA

1. junija amer. barvni CS film **GRAND PRIX**.

8. junija amer. barvni CS film **PIRATI IZ MOON-FLEETA**.

Kino KRANJSKA GORA

31. maja meh. šp. ital. barvni CS film **TRIJE NE-USMILJENI**.

1. junija amer. barvni CS film **PIRATI IZ MOON-FLEETA**.

5. junija amer. barvni CS film **BOSONOGA V PARKU**.

7. junija amer. film **TARZAN IN NJEGOV SIN**.

OBVESTILO

Občinski odbor Zveze združenj borcev NOV ter komisija za interniranje občine Jesenice obveščata, da vse gorenjske občine organizirajo v nedeljo, 15. junija ob 10. uri dopoldan na Vodiški planini

SKUPNO SREČANJE

vseh, ki so bili med NOB preganjani, izseljeni, zaprti in internirani.

Prevoz z avtobusom bo ob 7.30 uri zjutraj prek Begunj, kjer bomo položili venec in počastili padle.

Prijave z vplačilom 10 N din sprejemajo vsi krajevni odbori ZZB NOV in občinski odbor ZZB NOV Jesenice do 9. junija.

kice spet nismo mogli spraviti iz ležišč. Za današnji sončni dan smo imeli v načrtu vzpon in smuk iz **Hoher Rifflerja (3.228 m)**. Po gazi, dobro utirjeni od mnogih obiskovalcev, smo prečili dolge zaličene vesine pod vmesnim grebenom in severno stranjo Rifflerja. V zadnji kotanjasti strmali smo naleteli na prve smučarje, ki so se že vračali z vrha. Prezgodaj — sneg je bil še pretrd! Se malo truda in volje, pa smo dosegli tudi mi vrh. Močan, mrzel severozahodnik pa nas je kot tudi ostale obiskovalce kar hitro prepodil nazaj, od koder smo prišli. Iz vršne kupole prek pretrde strmali je bila vožnja bolj divja in naporna. Bogato pa smo prišli na svoj račun nižje prek gladkih pobočij in kotanj, ki so nas v užitek polni vožnji pripeljale nazaj do koč.

Popravili smo našo kramo ter počakali Rastka in Bran-

kico, ki sta z majhno zakašnivitvijo tudi dosegla vrh Rifflerja. Vso težko opremo smo maložili na sedežnico, sami pa se sproščeni odsmučali vse do konte pod Somerberg — planino (2.080 m), kjer je vmesna postaja sedežnice. S smuko smo zaključili. Prek okopnelih, cvetočih pašnikov smo se prepeljali s spodnjo sedežnico nazaj v Hintertux. Piknik ob avtomobilih. Zillertalske gore pa so že izginjale v megli in dežju.

Pri vožnji po Tux dolini nas je spremljal dež, ki pa nas ni več motil. Svoje vzpone in smuko smo opravili v najlepšem vremenu. Na prelazu Gerlos (1.507 m), ki je podoben naši Pokljuki, smo hitro obrnili hrbet gostišču kjer so bile prenočitvene za nas predrage. S Petrom sva nato končno našla v Krimmlu prijazen penzion Graber, katerega lastnik se poleg od-daje tujskih sob ukvarja še

ZAHVALA

Ob prezgodnji smrti našega sina in brata

NEDELJKOTA HRVACANINA

se iz srca zahvaljujemo sodelavkam in sodelavcem vseh treh izmen valj. 1300 za denarno pomoč in pozornost. Iskrena hvala za pomoč tudi stanovalcem iz hiše Cesta železarjev 27, še prav posebno pa tov. Balančevi. Posebno smo hvaležni za vso denarno pomoč in usluge Esadu Čataku, Marku Trkulji, Bogdanu Cergiču in Safetu Soviču, prav tako smo hvaležni za denarno pomoč sodelavcem, ki delajo v Italiji. Vsem njegovim sošolcem iz osnovne šole Prežihov Voranc in razredničarki tov. Sršenovi za vse obiske v bolnici in za darovano cvetje ter tolažilne besede iskrena hvala. Prisrčna hvala tudi dr. Dražiču in zdravnikom ter strežnemu osebju v bolnici za trud in prizadevanje.

Neutolažljiva mama Milka in oče Đorđe Hrvacanin ter brata Miodrag in Milan ter ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

Ob prerani izgubi nadvse dobrega moža, očeta, starega očeta, pradedu

IVANA KOVACA

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom za usluge, darovano cvetje in denarno pomoč.

Zahvaljujemo se sorodnikom, znancem in vsem, ki so nam vsestransko pomagali v težkih trenutkih. Prisrčna hvala dr. Sajevidu za njegov trud in prizadevnost. Lepa hvala pevcem za poslovične žalostinke in vsem, ki so ga spremlili na njegovi zadnji poti.

Zalujoča žena Katari-na in hčerka Kati z družino.

z mizarstvom in gorskim vodništvom. Lep, cenen penzion, obilica piva in prijazni gostitelji so napravili na nas najboljši vtis. Z vodnikom Graberjem smo se še dolgo v večer pomenkovali o Visokih Turah in o naših gorah, katere je že obiskal.

Naslednje jutro (4. 5.) smo si ogledali še mogočne Krimlske slapove, katere napajajo ledeniki Venediger skupine. S krajšimi postaniki in ogledi smo se nato po istih dolinah vračali domov. Dež, ki nas je spremljal od Bocksteina, Malmitza vse do Spitala, nam ni pokvaril razpoloženja. Na Korenskem sedlu smo se veselili zazrti v prijazne domače obraze naših Julijcev. Na Jesenicah sem se poslovil od prijateljev, ki so bili z vzponi in smuko v Zillertalskih Alpah zadovoljni kot jaz. Pozdravljeni, prijatelji z gora in kmalu na svidenje — v gorah!

Osma v državi

Na državnem namiznoteniskem prvenstvu v Sarajevu je Novakova zasedla osmo mesto. Najprej je premagala Polovičevu, Duga resu, s 3:0, nato Lukasovo — Zagreb s 3:1, za vstop v polfinale pa je že četrto leto zapored naletel.

la na lansko državno prvaknjo Reslerjevo in izgubila s 3:0. Za uvrstitev od četrtega do osmega mesta je izgubila z Bakoševu in Duganičevu s 3:1, potem pa še s slovensko predstavnico Martinčevu 3:0. Z.

Na osnovi čl. 28 pravilnika o delovnih razmerjih železarne Jesenice, dajemo naslednjo

OBJAVA

za prosti delovni mesti

1. delovodja strugarne (stojne delavnice) 1 oseba

2. delovodja topl. energije (el. topl. energija) 1 oseba

POGOJI:

Za zasedbo navedenih delovnih mest se zahteva srednja strokovna izobrazba ali delovodska šola in 5 let prakse; poklicna šola s strokovnim izpitom ali visoka kvalifikacija in 10 let prakse na VK delovnih mestih.

Pod točko 1 se zahteva kot poseben pogoj praksa v strugarni

Pod točko 2. se zahteva kot poseben pogoj, da ima izpit za kurjača in strojnika.

Prijave z osnovnimi podatki in podatki o strokovnosti je v roku 8 dni poslati na kadrovski sektor ZJ.

KADROVSKI SEKTOR

RAZPIS

za vpis v 1. letnik gimnazije Jesenice za šol. leto 1969/70 / šol. letu 1969/70 bo gimnazija Jesenice sprejela 90 diakov v 1. letnik.

Prošnje za razpis je treba vložiti do 20. junija 1969 na naslov:

Razpisna komisija pri gimnaziji Jesenice.

Pogoji za vpis so naslednji:

1. uspešno dovršena osemletna osnovna šola

2. starost do 18 let

Kot prošnjo za razpis naj kandidati izpolnijo Prijavo za vpis v 1. letnik gimnazije (obr. 1,20), ki se dobi v knjigarni. Priložiti je treba naslednje dokumente:

1. dijaško knjižico iz vseh višjih razredov osnovne šole

2. zaključno spričevalo v originalu

3. morebitno priporočilo organizacije ali ustanove (Zveza borcev, organ soc. skrbstva ipd.), ki dijaka priporoča za vpis.

4. 1 N din v gotovini

Prijavo je treba kolkovati s 0,50 N din državne takse. Kandidati bodo opravljali sprejemni izpit iz slovenskega jezika, angleškega jezika in matematike. Izpiti bodo 25. in 26. junija 1969. Dne 24. junija ob 9,30 naj se kandidati zberejo v gimnaziji (učilnica 4.b letnika), da bodo zvedeli za razpored izpitov.

Razpisna komisija bo izbirala kandidate na osnovi priloženih dokumentov in rezultatov pri sprejemnih izpiti.

Vsi kandidati naj se 28. junija ob 12. uri zberejo v učilnici 4.b letnika, da bodo zvedeli za rezultat razpisa.

Razpisna komisija

IZLET PLANINCEV NA KOROŠKO

Jeseniško planinsko društvo bo organiziralo v nedeljo 8. junija izlet h koči na Bleščeči planini pod Komnico v Rožni dolini na Koroškem — Avstrija.

Odhod bo v nedeljo 8. junija ob 6. uri zjutraj izpred jeseniške gimnazije. Povratek na Jesenice isti dan do 20. ure zvečer.

Program potovanja:

Potuje se z avtobusi Jesenice — Podkoren — Ledenice v Rožni dolini. Iz Ledenic do Bleščeče planine pod Komnico do novo zgrajene koč Slovenskega planinskega društva iz Celovca — hoja okoli ene ure.

Iz Ledenic je povratek ob 15. uri. Med potjo bo dveurni postanek ob Baškem jezeru.

Prijave sprejema uprava SPD Jesenice — dom TVD Partizana I. nadstropje. Cena za prevoz je 10 N din. Vsak prijavljenec mora imeti svoj potni list ali obmejno izkaznico.

Preskrba bo najboljša iz lastnega nahrbtnika.

SPD JESENICE

Imena podjetij in organizacij, ki so največ pripomogle za izvedbo FIS-A pokala Vitanc v Kranjski gori: Smučarska zveza Slovenije, Magistrat Ljubljana, ELAN Begunje, ISTR VINO, Komunalna banka Ljubljana, Kolinska tovarna Ljubljana, KOMPAS Ljubljana, Prehrana Ljubljana, ISKRA Kranj, Biro za poslovni inženiring Beograd, Centromerur Ljubljana, Slovenijales Ljubljana, Občinski sklad zveze za telesno kulturo Jesenice in Lesnina Ljubljana.

Veselo presenečenje

Jeseniški nogometaši so v nedeljo v Kranju v pokalni tekmi premagali domačo ekipo Triglav kar s 6:1 (2:0).

Jesenice: Ivanovič, Ljušič, Kralj, Lukančič, Komelj, Barač, Smagin, Šubic, Kačar, Pavlič, Stošič, Ljubojevič, Magdič.

Res, da je Triglav nastopil brez standardne obrambe, ker so najbrž podcenjevali mlade Jeseničane, je doseženi rezultat vendarle za Jeseničane veselo presenečenje.

Čeprav so se bali, da jih bo veliko igrišče na stadionu Staneta Mlakarja utrudilo, se je pokazalo, da jim zelo ustreza. Kranjčanom se je že takoj v začetku maščevalo, da niso vzeli resno svojih nasprotnikov, saj so Jeseničani takoj začeli z napadi in povedli s Šubičevim golom od daleč. Drugi gol v prvem polčasu je dosegel Pavlič.

Ves čas je bila igra lepa za

oko in tudi fair, ravno taka pa se je začela tudi v drugem polčasu, v katerem so gostje zaigrali še bolj poletno. Ljubojevič, ki je vstopil v drugem delu igre, je kmalu po- višal rezultat. Četrty gol je spet dosegel Pavlič, nato pa so domačini dosegli častni za- detek. Peti gol je dosegel Pavlič, končni rezultat pa je po- stavil Kačar.

Jeseničani so pokazali izred- no lepo in prodorno igro, le napadalci pred golom niso bili dovolj iznajdljivi, sicer bi bil rezultat lahko še višji.

To nedeljo bodo gostovali v Lescah v tekmi, ki bo odlo- čila kdo bo letošnji gorenjski prvak. Lesce še vedno vodijo na lestvici z eno samo točko prednosti. Tekma bo ob dese- tih dopoldan in jeseniški no- gometasi upajo, da si jo bo ogledalo in jih spodbujalo čim več njihovih privržencev.

Z.

295000 Ndin za telesno kulturo

V skladu za telesno kulturo pri skupščini občine je letos predvideno, da bo 295.000 Ndin denarja. Toliko naj bi za potrebe športne dejavnosti namenili iz proračuna občine, poleg tega pa je predvideno, da se bo med letom zbralo od športne stave okoli 35.000 Ndin, kar pa se mora uporabi-

ti namensko za športne objekte. Od ostalega denarja bo večino dobila občinska zveza za telesno kulturo, kate- ra deli denar osnovnim šport- nim organizacijam v občini.

Le približno 20.000 Ndin naj bi ostalo v skladu za drobne potrebe in ostale raz- ne akcije.

Izbran je najboljši športnik občine

V sredo, 27. t. m. so v gledališki dvorani na Jesenicah na podlagi anket, ki so jih poslali naši bralci, proglasili za najboljšega športnika v občini alpskega smučarja **BLAŽA JAKOPIČA**. Na naslednja mesta so se uvrstili **KLAVDIJ MLEKUŽ** — alpinizem, **ALBIN FELC** — hokej, **ALOJZ KERŠTAJN** — smučarski teki, **JUDITA PAVLIČ** — NOVAKOVA — namizni tenis itd. Na športno zabavni prireditvi so poleg zabavnega orkestra jeseniških železarjev sodelovali še: **MARJANA DERŽAJ**, **FRANCI REBERNIK** in **FRANC KOŠIR**.

Dvoboj pionirjev smučarjev Tržiča in Jesenic

V počastitev dneva mlado- sti in rojstnega dneva marša- la Tita je pionirski referat smučarskega društva Jeseni- ce organiziral dvoboj najmoč- nejših pionirskih ekip v Sloveniji. Tekma v ve- slalomu je bila izvedena na plazu pod Prisojni- kom. Proga, ki jo je trasi- ral Janez Šmitek je imela le 23 vrtic zaradi kratkega smučišča. Bila je precej zah- tevna, tako da so morali mladi tekmovalci pokazati vse svoje znanje. Organizaci- ja tekmovalcev je bila odlič- na, čase so merili z električ-nimi urami znamke Omega, ki so ob veliki izenačenosti tekmovalcev nujno potrebne.

Najprej so startale mlajše pionirke, kjer je Oitzl Edith dosegla prvo zmago za Jese- nice. To pa je bilo tudi vse. Tržičanke so si priborile ve- liko časovno prednost, ki se ni dala več nadoknaditi. Če ne bi upoštevali teh rezulta- tov, bi jeseniška ekipa zma- gala z destimi sekundami na- skoka, tako pa je dvoboj iz- gubila za dobrih 20 sekund.

Pri starejših pionirkah so naše tekmovalke zasedle pr- vo, drugo in četrto mesto. Omeniti velja predvsem Gril- čevo in Veskovičovo, ki je kljub poškodb kolena pozimi dosegla soliden rezultat. Pri mlajših pionirjih je bila iz- enačenost zelo velika. Oblak je le za desetinko sekunde zaostal za slovenskim prva- kom Perkom, premagal pa je drugouvrščenega s slovenske- ga prvenstva Ziblerja. Pravo navdušenje pri gledalcih pa je s svojo vožnjo izžval naj- manjši Saksida Žiga.

Tekmovanje je doseglo vr- huncem pri starejših pionirjih. Tržičan Križaj je s startno številko ena z izredno vožnjo

dosegel čas, ki ga nikomur več ni uspelo izboljšati. Naj- večja favorita Vovk in Jekler sta se zaradi manjših napak, ki pa so na kratki progi usod- ne, morala zadovoljiti z dru- gim oziroma petim mestom. Šoberl in Ogrin, ki sta v ja- nuarju zlomila nogi, sta se s svojima odličnima rezultato- ma uspešno vrnili v tekmo- valno areno. Omeniti velja še Saksida Janija, ki je zasedel tretje do četrto mesto.

Na tekmovalcu je nastopilo 55 tekmovalcev iz Tržiča in Jesenic. Njihova kvaliteta ka- že, da bi s primernim delom in pravilno selekcijo lahko vzgojili nekaj tekmovalcev, ki bi tudi v tujini nekaj pome- nili.

REZULTATI — STAREJŠI PIONIRJI: 1. Bojan Križaj, Tržič, 27,7, 2. Vovk, Jesenice, 28,8, 3.—4. Šoberl in Jani Sak- sida, Jesenice, 30,9, 5. Jekler, Jesenice, 31,6, 6. Ogrin, Jese- nice, 31,8, 7. Polajnar, Tržič, 31,9, 8. Sodja, Jesenice, 32,1.

STAREJŠE PIONIRKE: 1. Grilc, Jesenice, 33,8, 2. Vesko- vič, Jesenice, 35,1, 3. Bogataj, Tržič, 36,8, 4. Cankar, Jese- nice, 38,9, 5. Salberger, Tržič, 39,0.

MLAJŠI PIONIRJI: 1. Per- ko, Tržič, 33,5, 2. Oblak, Je- senice, 33,6, 3. Zibler, Tržič, 33,8, 4. Šefman, Jesenice, 34,9, 5. Šveglj, Tržič, 35,2, 6. Jurkovič, Tržič, 35,7, 7. Žiga Saksida, Jesenice, 35,8, 8. Zvonko Križaj, Tržič, 36,5, 9.—10. Smolej in Veskovič, Jesenice, 37,6.

MLAJŠE PIONIRKE: 1. Oitzl, Jesenice, 33,4, 2. Vagner, Tržič, 33,5, 3. Križaj, Tržič, 37,8.

Iz uspešnega tekmovalca so poslali brzojavko tovarišu Titu in mu zaželeli vse naj- boljše ob njegovem 77 roj- stnem dnevu. V brzojavki so izrazili tudi željo, da jih kdaj obišče na zasneženih planja- vah.

J. S.

Opravičljiv poraz

Jeseničani bi v odbojarski tekmi II. zvezne lige morali po vseh predvidevanjih na Reki z domačim Partizanom zmagati. Za njihov nepričako- van poraz 3:1 pa je več vzro- kov.

Na Reko je odpotovalo sa- mo šest igralcev: Bajt, Boga- taj, Kavčič, Krevselj, Potoč- nik in Rössler. Peternel in Bergelj sta igrala v Pulju, kjer sta zastopala našo Železarno na srečanju mladih in je Ber- gelj prispel na Reko šele sre- di tekme. Manjkala sta tudi Arh in Božič, ki sta nastopila na mladinskem prvenstvu v Kamniku.

Vzdušje na Reki je bilo tempirano tako, da doma mo- ra zmagati. To se jim je tudi posrečilo in z zadnjega mesta so se povzpeli kar na peto.

Organizator je dodelil Jese- ničanom garderobo šele pet- najst minut pred tekmo, tako

da niti niso imeli dovolj časa za ogrevanje. Sodniška ekipa pa je tako očito navijala za domače moštvo, da so včasih ugovarjali proti njihovim odločitvam celo domači gle- dalci. Glavni sodnik je imel najostrejši kriterij za goste in zelo blagega za domačine. Kljub še tako dobri igri Je- seničani ne bi bili mogli zma- gati. Vzrok za poraz je tudi v tem, da ni nastopila popol- na prva ekipa. Moštvo tudi ni v tako dobri formi kot je bilo še pred nekaj tedni.

Naslednjo nedeljo igrajo Jeseničani z Metalcem v Za- grebu, kjer pa najbrž ne bo- do dobili nobene točke, saj je Metalac sedaj na prvem mestu, v zadnjem kolu pa se bodo doma srečali z Brani- kom iz Maribora, kjer si bodo poskušali priigrati dve točki in si tako obdržati tretje me- sto.

Z.

Kranjska gora se...

(nadaljevanje z 9. strani)
proga bi potekala prek se- danjega »rora« po desni stra- ni »esa«, desni strani Bukov- nika do spodnjega senika. Tam bi zavila na slalomsko področje in po desni strani navzdol v skupni cilj. Druga pa bi bila speljana po seda- njem slalomu, po levi strani Bukovnika, po slalomšču navzdol ter v skupni cilj. Seveda pa bi morali primer- no razširiti celotni teren. Pri ogledu terena so ugotovili, da bi morali urediti okrog 3 ha zemljišča, ga izravnati, seve- da pa ga je treba prej izse- kati ter zasaditi s travo. Po predvidenih računih bi celot- na investicija znašala okrog 7 milijonov starih dinarjev. V ceno je vračunan enoletni nadzor nad posejano travo, ki jo po prvih letih ne bi smeli kositi.

Tega sestanka se je udele- žil tudi naš zvezni trener alpske reprezentance tov. Ma- gušar. Ob koncu je dodal naslednje: »Veljalo bi razmi- sliti, da bi v Kranjski gori v enem izmed prihodnjih let iz- vedli svetovno prvenstvo v alpskih disciplinah. Tehnične možnosti za to so. Na voljo so tereni od Martuljka do Ra- teč, kakor tudi smučišča na Vršiču. V primeru, da nam uspe izvesti svetovno prven- stvo, bi bila to velika afir- macija za slovenski turizem, posebno pa še za Kranjsko goro. Predlagal je, da bi zain- teresirali prizadete forume, ker najkasneje v 12 letih pri- demo na vrsto, da spet izve- demo tekmovalce za alpski pokal. Do takrat pa bi v Kranjski gori morala biti ure- jena smučišča in žičnice.«

— ne